

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ

Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ 19.10.2016
Μάξι-ΘΕΜΑ
2016
Π.Σ. ΘΕΜΑΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
Ε.Ε.Σ. ΚΑΡΤΩΝ ΜΑΞΙΜΟΥ

**Πανελλήνιος Σύλλογος
Θεματικού Φιλοτελισμού & Νεότητας**

Τριμηνιαίο φιλοτελικό & πολιτιστικό περιοδικό

Έτος 17^ο, Αρ. 68. Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2016

ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΗΣ

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση, Έτος 17^ο, Τεύχος 68^ο, Οκτώβριος - Δεκέμβριος 2016

Ιδιοκτήτης: ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΜΑΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ

Εκδότης-Διευθυντής: Π. Λεούσης.

Συντακτική Επιτροπή: Π. Λεούσης, Π. Καγκελάρης, Δ. Βαρελάς

Αγίου Δημητρίου 12, 14452 Μεταμόρφωση. Τηλ. 210 2825134, e-mail: p_leoussis@hotmail.com

www.thematic-philatelist.gr

Υπεύθυνος τυπογραφείου: "NO+ADO", Κυριάκος Αλεξίου & Σια ΕΕ
Διανέμεται δωρεάν στα μέλη. Ετήσια Συνδρομή € 15. Εγγραφή € 5.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

CONTENTS

Γράμμα του προέδρου	1	Editorial	1
Το χριστουγεννιάτικο δέντρο	2	The Christmas tree	2
Πιέτρο Μενέα	5	Pietro Menea	5
Ο ηλίανθος	6	The sunflower	6
Τα γάντια	8	The gloves	8
Προτιμάτε φοντί σαβαγιάρ ή μπουργκινόν;	11	Do you prefer fondue savoyarde or bourguignonne?	11
Χουντίνι, ο μέγας μάγος	12	Houdini, the great magician	12
Ηγησώ	13	Hegeso	13
Απ' τη ρόκα και τ' αδράχι, στην ανέμη.....	14	From the distaff and spindle to the spinning wheel	14
Πόνυ, τα μικρόσωμα αλογάκια.....	17	Ponies, the small-sized horses	17
Τρινάκρια ή τρισκέλιον	18	Trinakria or triskelion	18
Καλάσνικοφ	20	Kalashnikov	20
ΟΠ-ΑΡΤ	21	OP-ART	21
Τα κυκλαδικά ειδώλια	22	The Cycladic figurines.....	22
Η έκθεση ΜΑΞΙ-ΘΕΜΑ 2016	24	The "MAXI-THEMA" Philatelic Exhibition	24
Σεβάχ ο θαλασσινός.....	28	Sinbad the sailor	28
Περί ντολμάδων!.....	31	About the dolma!	31
Ανοιχτή Επιστολή: Σύγχρονα ρεπικέ μονόφυλλα	32	Open letter: <i>Modern "repiqués" postal stationery</i>	32
Αχ! Αυτό το πλάνο! (Η Ανακάλυψη της Αμερικής)	35	Thematic plans (<i>The discovery of America</i>)	35
Αναδρομή στις Ελληνικές Φιλοτελικές Εκθέσεις ...	36	History of the Hellenic philatelic exhibitions	36
Η μάχη της Οκινάουα	39	The battle of Okinawa	39
Νέες εκδόσεις Ελλάδας - Κύπρου	40	New issues of Greece and Cyprus	40
Δικά μας και δικά σας νέα	44	Philatelic news	44

Εικόνα εξωφύλλου: Το Παγκόσμιο Πολιτιστικό Ίδρυμα Ελληνισμού της Διασποράς που φιλοξένησε την έκθεση "ΜΑΞΙ-ΘΕΜΑ 2016".

THE THEMATIC PHILATELIST

Quarterly Journal. Year 17th. No 68, October-December 2016

Owner: THE PANHELLENIC SOCIETY OF THEMATIC PHILATELY

Editor-Director: Pantelis Leoussis

Editorial Committee: P. Leoussis, P. Cangelaris, D. Varelas

Address: 12, Agiou Dimitriou Str., GR-14452 Metamorphosi, Athens

Tel. +31- 210-2825134; e-mail: p_leoussis@hotmail.com

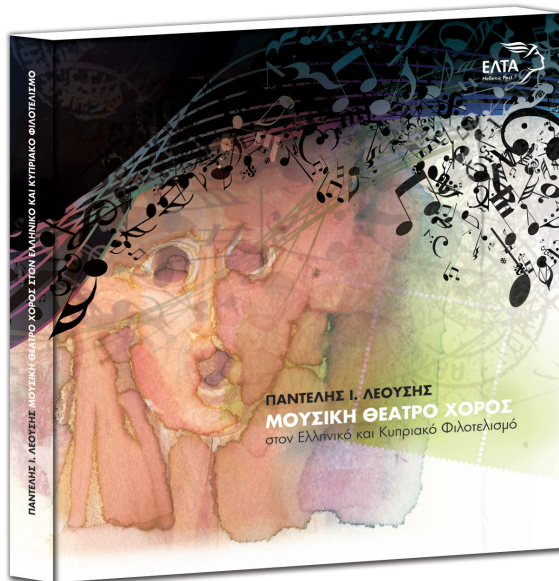
www.thematic-philatelist.gr

The journal is distributed gratis to the members
Annual subscription € 15. New members' subscription € 5

Διοικητικό Συμβούλιο 2013-2014
Πανελληνίου Συλλόγου Θεματικού Φιλοτελισμού

Παντελής Λεούσης Πρόεδρος,
Παναγιώτης Καγκελάρης Αντιπρόεδρος,
Σπύρος Παπαγιάννης Γεν. Γραμματέας,
Βασίλης Πετρόχειλος Ταμίας,
Αλέκος Ιατρίδης Έφορος,
Θανάσης Απέργης (Θεσσαλονίκη) μέλος,
Φώτιος Μόσχος (Ναύπακτος) μέλος.

Εξελεγκτική επιτροπή:
Βασίλης Αποστολόπουλος
Παναγιώτης Θεοδωρόπουλος
Ευάγγελος Ολύμπιος

Έκδοση Μαΐου 2015, Ελληνικών Ταχυδρομείων:

Παντελής Ι. Λεούσης

ΜΟΥΣΙΚΗ, ΘΕΑΤΡΟ, ΧΟΡΟΣ στον Ελληνικό και Κυπριακό Φιλοτελισμό

Ο Θεματικός φιλοτελιστής έχει τιμηθεί με τα εξής μετάλλια:
EUROCUPRUM 2001 (Πολωνία) Χάλκινο, ΕΦΙΛΑ 2002 (Ελλάδα) Μεγάλο Αργυρό
TEMEX 2003 (Αργεντινή) Μεγάλο Αργυρό, BRNO 2005 (Τσεχία) Επάργυρο
JERUSALEM 2006 Αργυρό, BALKANFILA 2007 Μεγάλο Αργυρό, CHINA 2009 Αργυρό,
ANTVERPIA 2010 Αργυρό, BALKANFILA 2012, ΕΛΛΑΔΑ-ΚΥΠΡΟΣ 2013 Μεγάλο Αργυρό
ΚΥΠΡΟΣ -ΕΛΛΑΔΑ 2014 Μεγάλο Αργυρό, BALKANFILA 2015 Μεγάλο Αργυρό

Επισκεφτείτε την ιστοσελίδα μας:
www.thematic-philatelist.gr

Προς τους φίλους αναγνώστες...

Αγαπητοί φίλοι.

Η ΜΑΞΙ-ΘΕΜΑ 2016 ήταν ασφαλώς η σημαντικότερη εκδήλωση του συλλόγου μας για το 2016. Μία έκθεση μη συναγωνιστική, εκτός κέντρου που, ωστόσο, τη χάρηκαν οργανωτές, εκθέτες και επισκέπτες.

Ο όμορφος χώρος του Παγκόσμιου Πολιτιστικού Ιδρύματος Ελληνισμού της Διασποράς, οι φιλικοί και άριστα συνεργάσιμοι οικοδεσπότες του, η φυσική παρουσία και υποστήριξη των Ελληνικών Ταχυδρομείων, η υπέροχη συνεργασία μας με την Ένωση Ελλήνων Συλλεκτών Καρτών Μάξιμουμ, τα αξιόλογα εκθέματα... Όλα μαζί συντέιναν σε αυτή την πανθομολογούμενη επιτυχία.

Ύστερα από την όμορφη σχέση που δημιουργήθηκε μεταξύ των δύο φιλοτελικών σωματείων και του Ιδρύματος, επιδίωξή μας είναι να συνεχίσουμε και να διευρύνουμε, αν είναι δυνατόν, την συνεργασία μας με το ΠΠΙΕΔ. Η προβολή του πολιτισμού περιλαμβάνεται στους βασικούς σκοπούς του. Και ο φιλοτελισμός είναι πολιτισμός!

Το αγκάθι της διακοπής της οικονομικής ενίσχυσης των σωματείων από τα ΕΛΤΑ έστω και σε γραμματόσημα, εξακολουθεί να μας πονά, κάθε μέρα περισσότερο. Ήδη, επί τρία συνεχή χρόνια (2013-2015) ο αναμικτός ελληνικός φιλοτελισμός έμεινε χωρίς την απαραίτητη "μετάγγιση". Παρά τις επίμονες εκκλήσεις της Ελληνικής Φιλοτελικής Ομοσπονδίας και των Σωματείων προς τους αρμοδίους, απάντηση ακόμα δεν έχει δοθεί, επιτείνοντας την ανησυχία μας. Ο οργανωμένος φιλοτελισμός έχει συρρικνωθεί και η διακοπή της ενίσχυσης θα τον συρρικνώσει ακόμα περισσότερο. Οι υποχρεώσεις των σωματείων, ιδιαίτερα αυτών που εκδίδουν περιοδικά, είναι δύσκολο να καλυφθούν μόνο με τις συνδρομές των μελών.

Εξακολουθούμε πάντα να ελπίζουμε ότι θα γίνει αντιληπτό σε πόσο οδυνηρές συνέπειες θα μπορούσε να οδηγήσει η στέρηση αυτού του βοηθήματος.

Εμπρός σε αυτή την διαμορφούμενη κατάσταση, η τακτική καταβολή της ετήσιας συνδρομής των μελών των σωματείων είναι επιτακτική. Είναι περισσότερο αναγκαία παρά ποτέ.

Καλή χρονιά, σε όλους, με υγεία και δημιουργικότητα.

Ο Πρόεδρος

Το δέντρο των Χριστουγέννων

Κάποτε, στη Σκανδιναβική μυθολογία, ήταν μια μεγάλη βελανιδιά του θεού Θορ (ή Ντόναρ για τους Γερμανούς = κεραυνός), αντίστοιχου του δικού μας Δία. Ο Θορ ήταν ο θεός με το σφυρί και συνδεόταν με βροντές, αστραπές και καταιγίδες, αλλά ήταν και προστάτης της ανθρωπότητας, καθαγίαζε τη γονιμότητα και είχε τη βελανιδιά για ιερό δέντρο. Όταν κάπου τον 8ο αιώνα ο Αγγλοσάξονας ιεραπόστολος Άγιος Βονιφάτιος περιόδευε τη Γερμανία για να διαδώσει το χριστιανισμό, βρέθηκε στην Έσση όπου κατά την παράδοση βρισκόταν η ιερή βελανιδιά του θεού Donar και των ειδωλολατρών Γερμανών. Τότε, σε μία συμβολική κίνηση, διάταξε να την κόψουν και στη θέση της φύτεψε ένα έλατο, λέγοντας ότι το τριγωνικό σχήμα θυμίζει την Αγία Τριάδα και πως η κορυφή του δείχνει προς τον ουρανό, ενώ χρησιμοποίησε το ξύλο της κομμένης βελανιδιάς για να κτιστεί μια εκκλησία αφιερωμένη στον Άγιο Πέτρο.

Καθώς ιερά δέντρα και άλση ήταν ιδιαίτερα σεβαστά στους γερμανικούς λαούς, η σημασία του συμβολισμού της κίνησης του Αγίου Βονιφάτιου είναι ευνόητη.

Η χρήση αειθαλών δέντρων, στεφάνων και γιρλαντών για το συμβολισμό της αιώνιας ζωής ήταν πανάρχαιο έθιμο, τόσο των

αρχαίων Αιγυπτίων, όσο και των Κινέζων και των Εβραίων. Η λατρεία των δέντρων ήταν κοινή μεταξύ των Ευρωπαϊκών παγανιστικών και επέζησε σαν έθιμο στους Σκανδιναβούς χριστιανούς, οι οποίοι κάθε νέο έτος διακοσμούσαν το σπίτι και το στάβλο με αειθαλή φυτά για να "απομακρύνουν το διάβολο", ενώ προηγουμένως, την περίοδο των Χριστουγέννων, έστηναν ένα δέντρο για τα πουλιά.

Το έθιμο του διακοσμημένου δέντρου στους χριστουγεννιάτικους εορτασμούς παρατηρείται για πρώτη φορά τα χρόνια της Αναγέννησης, σε συντεχνίες της Βόρειας Γερμανίας και της Λιβονίας (ιστορική περιοχή κατά μήκος των ανατολικών ακτών της Βαλτικής Θάλασσας, σήμερα Λεττονία και Εσθονία). Έστηναν τα δέντρα σε κεντρικές αίθουσες και τα διακοσμούσαν με γλυκά για να τα απολαμβάνουν οι μαθητευόμενοι των συντεχνιών και τα παιδιά. Σχετικές μαρτυρίες υπάρχουν για τα έτη 1441, 1442, 1510 και 1514.

Την τελευταία νύχτα των εορτασμών, το δέντρο μεταφερόταν στην πλατεία του Δημαρχείου, όπου τα μέλη της Αδελφότητας χόρευαν γύρω του.

Σε ένα χρονικό της πόλης της Βρέμης του 1570 αναφέρεται ότι την ημέρα των Χριστουγέννων ένα μικρό δέντρο στολισμένο με

Ο "θεός Θόρ με το σφυρί" των Σκανδιναβών και ο Ντόναρ των Γερμανών (βινιέτα), έτοιμος να ρίξει τον κεραυνό, όπως ο αντίστοιχος δικός μας Δίας.

Ο Άγιος Βονιφάτιος φύτεψε το πρώτο "Δέντρο".

Σκανδιναβοί και Λιβόρνοι έχουν μακρά παράδοση στο χριστουγεννιάτικο δέντρο.

"μήλα, ξηρούς καρπούς, χουρμάδες, κουλούρια και χάρτινα λουλουδία" στήθηκε στο οίκημα της συντεχνίας για τα παιδιά των μελών της.

Σε άλλο χρονικό του 1584 γίνεται λόγος για διακοσμημένο έλατο στην πλατεία της αγοράς που αποτελούσε "εδραιωμένη παράδοση". Γύρω του, αγόρια και κορίτσια "πρώτα τραγούδησαν και χόρεψαν, και στη συνέχεια το έκαψαν".

Από τις αρχές του 18ου αιώνα, το έθιμο είχε καθιερωθεί στις πόλεις της Άνω Ρηνανίας, αλλά αυτό δεν είχε ακόμη εξαπλωθεί και στις αγροτικές περιοχές, ούτε στην Κάτω Ρηνανία που ήταν περιοχή της Ρωμαϊκής Καθολικής πλειοψηφίας, η οποία θεωρούσε ακόμα το δέντρο προτεσταντικό έθιμο. Η ευρύτερη αποδοχή του αρχίζει περίπου το 1815.

Ενώ τον 19ο αιώνα το χριστουγεννιάτικο δέντρο ήταν ήδη μέρος της γερμανικής κουλτούρας, καθοριστικός παράγοντας για τη γενική δημοτικότητα του ήταν η απόφαση του γερμανικού στρατού να τοποθετηθούν κατά τη διάρκεια Γαλλοπρωσικού Πολέμου χριστουγεννιάτικα δέντρα σε όλους τους στρατώνες και τα στρατιωτικά νοσοκομεία της χώρας.

Χρειάστηκε ωστόσο να περάσουν λίγα ακόμη χρόνια, μέχρι στις αρχές του 20ου αιώνα, για να εμφανιστούν τα χριστουγεννιάτικα δέντρα μέσα σε εκκλησίες, αυτή τη φορά σε μια νέα και λαμπερότερη μορφή.

Στις αρχές του 19ου αιώνα, το έθιμο έγινε δημοφιλές μεταξύ των ευγενών και εξαπλώθηκε στις Βασιλικές Αυλές, φτάνοντας μέχρι και τη Ρωσία. Στην Αυστρία εισήχθη το 1816

από την πριγκίπισσα Εριέττα του Nassau-Weilburg, στη Γαλλία από τη δούκισσα της Ορλεάνης το 1840. Στη Δανία, σύμφωνα με μια δανέζικη εφημερίδα, το καθιέρωσε η κοντέσα Βιλελμίνη του Holsteinborg το 1808, ενώ ο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν, στο παραμύθι του "Το ελατόδεντρο" του 1844, εξιστορεί την τύχη ενός έλατου που χρησιμοποιείται ως χριστουγεννιάτικο δέντρο.

Στη Βρετανία το έθιμο εμφανίστηκε το 1800, σε ένα πάρτι που η Γερμανίδα σύζυγος του Γεωργίου Γ' έδωσε για τα παιδιά, ενώ η Βασίλισσα Βικτόρια ως παιδί συνήθιζε να έχει ένα δέντρο στο δωμάτιό της κάθε Χριστούγεννα. Στα 13 της, παραμονή Χριστουγέννων του 1832, έγραψε: "Μετά το δείπνο... πήγαμε στο σαλόνι... Υπήρχαν δύο μεγάλα στρογγυλά τραπέζια πάνω στα οποία ήταν δύο δέντρα στολισμένα με κρεμασμένα φώτα και ζαχαρωτά στολιδία. Όλα τα δώρα ήταν τοποθετημένα γύρω από τα δέντρα..."

Μετά το γάμο της Βικτόριας με το Γερμανό εξάδελφο του Πρίγκιπα Αλβέρτου (1841), η συνήθεια του δέντρου έγινε μόδα στις πλουσιότερες οικογένειες της μεσαιάς τάξης. Ωστόσο, μέχρι το 1858 δεν είχε εξαπλωθεί στις χαμηλότερες τάξεις, αντίθετα με τη Γερμανία όπου "κάθε οικογένεια είχε το δικό της".

Στην καθολική δημοτικότητά των δέντρων έπαιξε

ρόλο η χρήση τους σε δημόσια θεάματα, σε φιλανθρωπική παζάρια και στα νοσοκομεία. Το 1906 μάλιστα, έγιναν φιλανθρωπικές εκδηλώσεις για να εξασφαλιστεί ότι ακόμη και τα παιδιά των φτωχογειονίων του Λονδίνου θα

"Αυτοκόλλητο" δέντρο Νορβηγίας.

Τραγούδια και χοροί γύρω από το δέντρο αναφέρονται σε πολλές χώρες.

Χριστουγεννιάτικο δέντρο σε γερμανικό στρατόν (καρτ ποστάλ που χρησιμοποιήθηκε ως ατελές στρατιωτικό μονόφυλλο).

απολάμβαναν το χριστουγεννιάτικο δέντρο.

Ο Α' Παγκόσμιος. Πόλεμος ανέκοψε προσωρινά τη δημοτικότητα του εθίμου στην Αγγλία εξαιτίας του αντιγερμανικού αισθήματος, αλλά από τα μέσα της δεκαετίας του 1920, η χρήση των χριστουγεννιάτικων δέντρων είχε εξαπλωθεί σε όλες τις κοινωνικές τάξεις.

Το 1933 η κυβέρνηση της Βρετανίας έβαλε περιορισμούς στην εισαγωγή ξένων δέντρων με αποτέλεσμα την ταχεία ανάπτυξη μιας νέας αγροτικής "βιομηχανίας": Αυτή της καλλιέργειας χριστουγεννιάτικων δέντρων. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, μόνο το 2013, καλλιεργήθηκαν 8 εκατομμύρια δενδρύλλια!

Στη Ρωσία, μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση το χριστουγεννιάτικο δέντρο είχε απαγορευτεί. Επανήλθε αργότερα, αλλά με αλλαγή του χαρακτήρα του, από θρησκευτικό σε κοσμικό. Το αστέρι της κορυφής ήταν το "κόκκινο αστέρι" και όχι το αστέρι της Βηθλεέμ. Όλα άλλαξαν φυσικά, μετά την πτώση του σοβιετικού καθεστώτος.

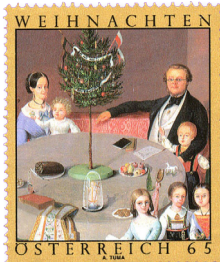
Στην Ελλάδα το έθιμο του έλατου ήρθε για πρώτη φορά με τον Βαυαρό Βασιλιά Όθωνα το 1833. Αρχικά στολίστηκε στα ανάκτορα του Ναυπλίου και κατόπιν στην Αθήνα, όπου οι κάτοικοι έκα-

ναν ουρές για να το θαυμάσουν. Ενδιαφέρον έχει να σημειωθεί ότι το έθιμο εισήχθηκε στην Ελλάδα αρκετά χρόνια πριν εισαχθεί στη Γαλλία από την Κόμησα της Ορλεάνης, εξαιτίας του Όθωνα, φυσικά.

Αξιοπεριεργό είναι το ότι σήμερα χριστουγεννιάτικα δένδρα στολίζονται και σε μη χριστιανικές χώρες, για εμπορικούς και μόνο λόγους.

Δεν θα μιλήσουμε εδώ για τα τεχνητά χριστουγεννιάτικα δένδρα, για τα χριστουγεννιάτικα στολίδια και τις βιοτεχνίες παραγωγής τους και για τη μεγάλη οικονομική σημασία του σχετικού εμπορίου. Θα κλείσουμε μόνο αναφέροντας ότι τα εντυπωσιακότερα χριστουγεννιάτικα δένδρα στον κόσμο είναι αυτά που στολίζονται στο Μπάκιγχαμ Πάλας στο Λονδίνο, και στο Λευκό Οίκο των ΗΠΑ, και ότι το ακριβότερο χριστουγεννιάτικο δέντρο στον κόσμο είναι αυτό που στήνεται στο ξενοδοχείο Εμιρέιτς Πάλας, στο Άμπου Ντάμπι των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, όπου όλα τα στολίδια του είναι γνήσια πανάκριβα κοσμήματα με πολύτιμες πέτρες που διατίθενται προς πώληση, με τη συνολική αξία τους να ξεπερνά τα 11 εκατομμύρια δολάρια.

Παντελής Λεούσης

Ένα μικρό δέντρο στη μέση του τραπέζιού συνηθίζεται σε αρκετές χώρες του βορρά.

Ο Λένιν με παιδιά και φόντο το δέντρο με το "κόκκινο αστέρι"

Το πρώτο φωταγωγημένο δέντρο στην Αμερική στήθηκε στον Καναδά από το Γερμανό Στρατηγό Friedrich Adolphus von Riedesel το 1781.

Το τεράστιο δέντρο έξω από το Λευκό Οίκο. Δέντρα στήνονται σε πλατείες και δημόσιους χώρους.

Τα έλατα του εμπορίου είναι πλέον καλλιεργούμενα, δίνοντας έτσι εισόδημα σε ορεινούς πληθυσμούς

Μορφές του αθλητισμού

Πιέτρο Μενέα

Μία από τις λαμπρότερες προσωπικότητες του αθλητισμού ήταν και ο Ιταλός Πιέτρο Πάολο Μενέα (Pietro Paolo Mennea). Υπήρξε ένας από τους κορυφαίους σπρίντερ όλων των εποχών, κάτοχος του παγκόσμιου ρεκόρ των 200 μέτρων για 17 χρόνια.

Γιός ράφτη, γεννήθηκε το 1952 στην πόλη Μπαρλέτα της Ιταλίας. Από μικρός ξεχώρισε για την ταχύτητά του. Σε ηλικία 15 ετών συναγωνίστηκε σε 50 μέτρα ένα αυτοκίνητο και κέρδισε ένα στοίχημα 500 λιρετών, που αντιστοιχούσε σε ένα εισιτήριο κινηματογράφου και ένα σάντουιτς.

Εκτός Ιταλίας άρχισε να γίνεται γνωστός το 1971 όταν κατέκτησε το χάλκινο μετάλλιο με την ιταλική ομάδα της σκυταλοδρομίας 4x100 και την 6η θέση στα 200 μ. στο Πανερωπαϊκό Πρωτάθλημα Στίβου του Ελσίνκι, εκεί όπου ο "φτερωτός γιατρός" Βασίλης Παπαγεωργόπουλος κέρδισε το χάλκινο μετάλλιο στην κούρσα των 100 μ.

Στους Ολυμπιακούς του Μονάχου το 1972 κατέκτησε το χάλκινο μετάλλιο στα 200 μ. πίσω από τον Ρώσο Βαλερί Μπορζόφ και τον Αμερικανό Λάρι Μπλακ. Στους Πανερωπαϊκούς της Ρώμης, δύο χρόνια αργότερα, έκοψε πρώτος το νήμα στα 200 μ., ενώ ήταν δεύτερος πίσω από τον Μπορζόφ στα 200 μ. Το 1978 κυριάρχησε απόλυτα στα σπριντ στους Πανερωπαϊκούς της Πράγας, με χρυσά στα 100 και 200 μ.

Το 1979 ήταν η χρονιά των μεγάλων επιδόσεων για το "Βέλος τους Νότου", όπως τον αποκαλούσαν. Στα 200 μ. κατέρριψε το παγκόσμιο ρεκόρ που κατείχε από το 1968 ο Αμερικανός Τόμι Σμιθ με 19.83". Στις 12 Σε-

πτεμβρίου πέτυχε στο υψόμετρο της Πόλης του Μεξικού επίδοση 19.72". Αυτό το ρεκόρ διατηρήθηκε μέχρι της 23 Ιουνίου 1996, οπότε το κατέρριψε ο Αμερικανός Μάικλ Τζόνσον με 19.32". Παράλληλα, στα 100 μ. πέτυχε πανευρωπαϊκό ρεκόρ με 10.01", που διατηρήθηκε για πέντε χρόνια.

Το 1980 στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Μόσχας κρέμασε στο στήθος του το πολυπόθητο χρυσό μετάλλιο στα 200 μ, απόντων όμως των Αμερικανών λόγω μποϊκοτάζ, ενώ ήταν τρίτος στη σκυταλοδρομία 4x400 με την ομάδα της Ιταλίας. Το 1983 στο παρθενικό παγκόσμιο πρωτάθλημα στίβου κατέκτησε χάλκινο μετάλλιο στα 200 μ. και αργυρό με την ομάδα της σκυταλοδρομίας 4x100.

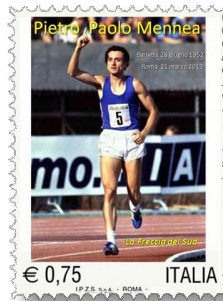
Ο Μενέα εγκατέλειψε την ενεργό δράση το 1988, έχοντας προσθέσει στη συλλογή του πληθώρα μεταλλίων από Μεσογειακούς Αγώνες, Πανεπιστημιάδες και πρωταθλήματα κλειστού στίβου.

Παράλληλα με την αγωνιστική δράση, σπούδασε φυσική αγωγή, πολιτικές επιστήμες και νομικά. Άσκησε το επάγγελμα του δικηγόρου, ενώ δίδαξε αθλητικό δίκαιο στο Πανεπιστήμιο της Πεσκάρα.

Από το 1999 έως το 2004 διετέλεσε ευρωβουλευτής με τους "Δημοκρατικούς" του Ρομάνο Πρόντι.

Πέθανε στις 21 Μαρτίου 2013 σε νοσοκομείο της Ρώμης, χτυπημένος από καρκίνο στο πάγκρεας.

Ο Πιέτρο Πάολο Μενέα είχε παραδεχθεί δημοσίως ότι κατά τη διάρκεια της αθλητικής διαδρομής του έκανε χρήση αυξητικών ορμονών, που τότε δεν ήταν απαγορευμένες από την Παγκόσμια Ομοσπονδία Στίβου (IAAF).

Ο ηλίανθος

Του Δημήτρη Βαρελά

Η επιστημονική ονομασία του φυτού είναι *Helianthus annuus* (Ηλίανθος ο ετήσιος), η οποία έχει ρίζα ελληνική. Προέρχεται από τις λέξεις "ήλιος" και "άνθος". Στη χώρα μας (εικ. 1,2) το συναντούμε με τα ονόματα λιούλουδο, ήλιος, ηλιοτρόπιο, λιούδρομι, κολοκάσι, ηλιοστρόφι κ.α.

Σύμφωνα με την μυθολογία, μια φορά και έναν καιρό ήταν μια αρχαία νύμφη με το όνομα Λευκοθήη. Η Αφροδίτη, λοιπόν, έκανε τον Ήλιο να ερωτευτεί τη Λευκοθήη και να γράψει στα παλιά του τα παπούτσια τις υπόλοιπες γυναίκες που τον γυρόφερναν. Για να την πλησιάσει ο Ήλιος μεταμορφώθηκε στη μητέρα της και της είπε να διώξει τις φίλες της για να της πει ένα μυστικό. Της εξομολογήθηκε τον έρωτά του κι εκείνη ενέδωσε. Όταν το έμαθε ο πατέρας της διάταξε να τη θάψουν ζωντανή! Όπως κι έγινε. Η Λευκοθήη πέθανε. Και, σύμφωνα με τις "Μεταμορφώσεις" του Οβίδιου, η κοπέλα μεταμορφώθηκε σε φυτό που ακολουθεί πιστά όσο κανένα άλλο την πορεία του Ήλιου, κάθε μέρα, στρέφοντας αργά-αργά το κεφάλι του όσο εκείνος λάμπει αδιάφορα από πάνω του.

Κατά μια άλλη εκδοχή ενός ινδιάνικου μύθου από το Μεξικό, στα πολύ παλιά χρόνια, ζούσε μια πολύ όμορφη Ινδιάνα, η οποία ήταν τρελά ερωτευμένη με τον Ήλιο. Κάθε πρωί, από την ώρα που ανέτειλε μέχρι την ώρα που έδυε, καθόταν και τον κοιτούσε με πάθος, λέγοντας του λόγια αγάπης. "Αχ! Ήλιε μου", του έλεγε, "έλα σε παρακαλώ λίγο πιο κοντά μου! Άσε με να σε χαρώ!" Αλλά ο Ήλιος απλά συνέχιζε το ταξίδι του στον ουρανό. Εκείνη όμως δεν

το έβαζε κάτω, οπότε κάποια στιγμή ο Ήλιος λύγισε μπροστά στη δύναμη της αγάπης της και της λέει: "Μα δεν μπορείς να με αντέξεις. Αν έρθω πιο κοντά, θα σε κάψω!" "Δεν πειράζει!" του είπε εκείνη, "Σ' αγαπώ τόσο πολύ, που για μια στιγμή μαζί σου, θα έδινα και τη ζωή μου!" Έτσι ο Ήλιος, κατέβηκε από τον ουρανό και της έδωσε ένα φιλί. Την ίδια στιγμή εκείνη γινόταν στάχτη. Ο Ήλιος ξαναέβηκε στον ουρανό και συνέχισε το αιώνιο ταξίδι του, ενώ εκεί που έπεσαν οι στάχτες, φύτρωσε ένα λουλούδι, το ηλιοτρόπιο, που από τότε κοιτάει πάντα τον Ήλιο.

Όπως υπολογίζεται το φυτό χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά γύρω στα 2.600 π.Χ. από τους ιθαγενείς της Κεντρικής και Νότιας Αμερικής. Αυτοί μάζευαν τους μεγαλύτερους σπόρους του φυτού και τους ξαναφύτευαν και έτσι κατάφεραν να παράγουν μεγαλύτερους σπόρους από ότι είχε αρχικά το φυτό. Οι Αζτέκοι του Μεξικού, οι Ίνκας του Περού και οι Οτόμοι λάτρευαν τις εικόνες του ηλίανθου που για αυ-

τούς συμβόλιζαν τον Θεό Ήλιο. Χρησιμοποιούσαν μάλιστα τους σπόρους του και ως τονωτικό. Οι πολεμιστές των ιθαγενών έπαιρναν μαζί τους ένα προσεκτικά δεμένο βύλο φτιαγμένο από σπόρους ηλίανθου για να τους τρώνε όταν είναι κουρασμένοι και να επα-

νακάμπτουν γρήγορα.

Τον 16ο αιώνα ομοιώματα από χρυσάφι εμφανίστηκαν στην Ισπανία. Τότε ήταν η εποχή που το φυτό μεταφέρθηκε στην Ευρώπη, το 1514. Οι Ρώσοι όμως ήταν αυτοί που το καλλιέργησαν σε μεγάλη κλίμακα.

Σήμερα το φυτό καλλιεργείται σε όλο τον κόσμο για φαγητό, λάδι, καύσιμο και ίνες.

Χαρακτηριστικό του ηλιάνθου, όταν δεν έχει ανθίσει ακόμη, είναι ότι παρουσιάζει το φαινόμενο του ηλιοτροπισμού. Το ξημέρωμα οι δίσκοι των ηλιάνθων είναι στραμμένοι προς την Ανατολή. Καθώς η μέρα προχωρά παρακολουθούν την πορεία του ήλιου προς την Δύση στρέφοντας τα κεφάλια προς το μέρος του. Όταν ο ήλιος δύσει το βράδυ, τα ηλιοτρόπια στρέφουν τα κεφάλια τους προς την ανατολή και πάλι. Όταν το φυτό ανοίξει τα μπουμπούκια του δεν παρουσιάζει πλέον το φαινόμενο αυτό.

Το χρώμα των λουλουδιών είναι φυσικά κίτρινο, αλλά με τη βοήθεια της επιστήμης, το χρώμα

"Φυτικό λάδι από το 1924"

των διακοσμητικών ηλιάνθων ξεκινά από το απαλό κίτρινο και φτάνει μέχρι το καφέ ή το κόκκινο.

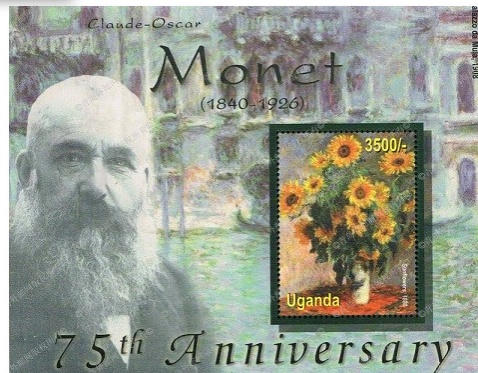
Ο ηλιάνθος καλλιεργείται για τους σπόρους του που τρώγονται ως πασατέμπος και για το έλαιο που εξάγεται από αυτούς. Βρώσιμα είναι και τα άνθη του φυτού τα οποία όμως έχουν πικρή γεύση και αν θέλουμε να τα φάμε ωμά καλύτερα να τα βάλουμε για μερικά δευτερόλεπτα σε ατμό για να φύγει η πικρίλα. Τα μπουμπούκια του φυτού όταν δεν έχουν ανοίξει τρώγονται όπως οι αγκινάρες. Στη χώρα μας καλλιεργείται κύρια

στην περιοχή του Έβρου. Είναι φυτό που αγαπούν οι μέλισσες και το μέλι που παράγεται σε μεγάλες ποσότητες από τα άνθη του ηλιάνθου είναι ανοιχτόχρωμο. Η μέλισσες όμως πληρώνουν πολύ ακριβά την αγάπη τους για τους χυμούς του ηλιάνθου, γιατί γρήγορα χάνουν το τρίχωμά τους, μαυρίζουν και τα σημάγη μειώνονται. Για τον λόγο αυτό, οι μελισσοκόμοι αφήνουν τα μελίσιμα τους λίγο χρόνο κοντά στις καλλιέργειες αυτές και μετά τα απομακρύνουν σε άλλες περιοχές με άλλες ανθοφορίες.

Ποιος δεν έχει σταθεί μπροστά από ένα χωράφι με ηλιάνθους χωρίς να θαυμάσει το εντυπωσιακό θέαμα. Ο ηλιάνθος έχει εμπνεύσει μεγάλους ζωγράφους οι οποίοι έχουν αφήσει εκπληκτικής απόδοσης πίνακες με θέμα τα λιολούλουδα.

Πιο διάσημος πίνακας είναι τα ηλιοτρόπια του Βαν Γκόνγκ του 1889. Τα αγαπημένα λουλούδια του Βαν Γκογκ ήταν αυτά που ζουν και ανθίζουν χωρίς ανθρώπινη βοήθεια, όπως τα ηλιοτρόπια.

Περίφημος πίνακας είναι και το μπουκέτο με ηλιοτρόπια του 1880, του Κλωντ Μονέ.

Τα γάντια

Τα γάντια φαίνεται ότι μας έρχονται από πολύ παλιά. Στην *Οδύσσεια* του Ομήρου ο Λαέρτης περιγράφεται να περπατά στον κήπο του φορώντας γάντια για να αποφεύγει τα ενοχλητικά βάρτα, ενώ άλλοι μεταφραστές διατείνονται ότι τράβηξε τα μακριά μανίκια του πάνω από τα χέρια του και τα χρησιμοποίησε για γάντια. Στην *Ηροδότου Ιστορία* (440 π.Χ.), αναφέρεται ότι ο Λεωτυχίδης ενοχοποιήθηκε εξαιτίας ενός γαντιού γεμάτου με τα χρήματα με τα οποία δωροδοκήθηκε. Ο Ξενοφών αναφέρει στην *Κύρου Παιδεία*, πως οι Πέρσες το χειμώνα φορούσαν γάντια. Υπάρχουν επίσης περιστασιακές αναφορές για τη χρήση των γαντιών μεταξύ των Ρωμαίων. Ο Πλίνιος ο νεότερος (100 μ.Χ.), στενογράφος του θείου του, φορούσε γάντια το χειμώνα ώστε να μην παρεμποδίζει το έργο του Πλίνιου του Πρεσβύτερου.

Ωστόσο, ενώ όλες οι γνώσεις μας περί γαντιών για τον αρχαίο κόσμο μας έρχονται από ιστορικές αναφορές, ήρθαν οι Θηραίοι να μας αφήσουν αυτή τη θαυμάσια τοιχογραφία των "πυγμαχών", που είτε φορούν γάντια με τη σημερινή έννοια, είτε έχουν απλά τυλιγμένα τα χέρια τους με ύφασμα, μας προ-ϊδεάζουν ότι η χρήση των γαντιών υπήρχε και σε αυτούς.

Τα χρόνια του Μεσαίωνα, τα γάντια από σκληρό δέρμα ή κάποιου είδους μέταλλο που χρησιμοποιούταν για τις πανοπλίες, ήταν

ένα εξάρτημα της άμυνας ενός στρατιώτη. Αυτή η ανάγκη για γάντια έπαψε να υπάρχει με την έλευση της πυρίτιδας και των πυροβόλων όπλων, όταν η μάχη σώμα με σώμα έγινε σπάνια.

Κατά τη διάρκεια του 13ου αιώνα, τα γάντια άρχισαν να φοριούνται από τις κυρίες ως ένα στολίδι της μόδας. Ήταν από λινό ή μετάξι, και μερικές φορές έφταναν μέχρι τον αγκώνα. Σύμφωνα με τις ηθικοθρησκευτικές αρχές του 13ου αιώνα, τέτοιες κοσμικές "υπερβολές" ήταν ανεπίτρεπτες για τις ηθικές γυναίκες. Γι' αυτό και γράφτηκαν ρυθμιστικά και καθοδηγητικά κείμενα για τον περιορισμό τους. Εκδόθηκαν μάλιστα και σχετικοί νόμοι, όπως αυτός "κατά της ματαιοδοξίας των γαντιών από πολύτιμα υφάσματα" της Μπολόνια, το 1294, και "κατά των αρωματισμένων γαντιών" της Ρώμης, το 1560.

Στο Παρίσι, η συντηγία των γαντοποιών υπήρχε από τον 13ο αιώνα. Κατασκεύαζαν τα γάντια από δέρμα ή γούνα. Στην Αγγλία παρόμοια συντηγία δημιουργήθηκε το 1613, κατά τη διάρκεια της βασιλείας της Ελισάβετ. Μέχρι τότε και από το 1440, οι Άγγλοι γαντοποιοί είχαν ενταχθεί στη συντηγία των Βιβλιοδετών.

Μέχρι τον 16ο αιώνα τα γάντια δεν είχαν ιδιαίτερα περίτεχνη επεξεργασία. Ωστόσο, όταν η βασίλισσα Ελισάβετ άρχισε να φορά πλουσιοπάροχα κεντημένα γάντια, στολισμέ-

Απαραίτητα τα μεταλλικά γάντια για του στρατιώτες του Μεσαίωνα.

"Η κ. Η. Fourment κρατά γάντια" του Ρούμπενς. Δεξιά, γαντοφορεμένη σε καμπαρέ, του Ρενουά.

να με πολύτιμα πετράδια, τα έφερε γρήγορα στη μόδα. Συνήθιζε να τα φορά στις επίσημες ακροάσεις, επιδιώκοντας να επιδεικνύει τα όμορφα χέρια της. Στο πορτρέτο του 1592 διακρίνεται να κρατά δερμάτινα γάντια στο αριστερό της χέρι.

Στο Παρίσι, οι γαντοποιοί άρχισαν να εμποτίζουν τα γάντια με αρωματικά έλαια, μόσχο, άρωμα από σπέρμα φάλαινας (amberggris) και μόσχο από ζήβεθο (είδος αφρικάνικης γάτας). Αρκετά χρόνια αργότερα, το 1656, τα γάντια αυτά εισήχθησαν και στην Αυλή της Αικατερίνης των Μεδίκων, η οποία τα αναγνώρισε επίσημα, εκδίδοντας μάλιστα και "βασιλικό πιστοποιητικό ευρεσιτεχνίας".

Οι κατασκευαστές πλεκτών γαντιών είχαν διοργανωθεί από τον 14ο αιώνα σε ξεχωριστή συντεχνία. Έπλεκαν γάντια από μετάξι ή μαλλί. Ήταν μια τέχνη δύσκολη και μια ιδιαίτερα λεπτή εργασία που απαιτούσε πέντε χρόνια μαθητείας. Όταν μάλιστα ο τεχνίτης αστοχούσε και προέκυπταν ελαττωματικά γάντια, τότε αυτά υπόκειντο σε δήμευση και καίγονταν υποχρεωτικά.

Τον 17ο αιώνα, έγιναν της μόδας γάντια κατασκευασμένα από

Πορτρέτο της Ελισάβετ Α' που κρατά γάντια.

μαλακό δέρμα κοτόπουλου. Την ίδια εποχή οι κομψευόμενοι ξετρελάθηκαν με τα γάντια "limericks". Ήταν προϊόντα ενός κατασκευαστή από την πόλη Λίμερικ της Ιρλανδίας, ο οποίος χρησιμοποιούσε δέρμα από αγέννητα μοσχάρια!

Οι διάσημοι αυτοκράτορες και βασιλιάδες προτιμούσαν γάντια κεντημένα και στολισμένα με πολύτιμα πετράδια. Αναφέρεται ότι το 1189 ο Ερρίκος Β' της Αγγλίας ετάφη φορώντας τον μανδύα της στέφης του, με το χρυσό στέμμα στο κεφάλι και με γάντια στα χέρια. Γάντια βρέθηκαν επίσης στα χέρια του Βασιλιά Ιωάννη όταν ο τάφος του ανοίχτηκε το 1797, καθώς και στον τάφο του βασιλιά Εδουάρδου, όταν ανοίχτηκε το 1774.

Υπάρχουν και τα αρχιερατικά γάντια που χρησιμοποιούνται κυρίως από τον Πάπα, τους καρδινάλιους και τους επισκόπους σε δημόσιες τελετές. Η λειτουργική χρήση τους μπορεί να οφείλεται στην απλή επιθυμία να μένουν τα χέρια τους καθαρά για τα ιερά μυστήρια, αλλά πολλοί διατείνονται ότι αποτελούν ένα πρόσθετο στοιχείο μεγαλοπρέπειας.

Όταν το 1700 ήρθαν στη μόδα τα κοντά μανίκια, οι γυναί-

Υπάρχουν και ταχυδρομικά γάντια "αλληλογραφίας"!

κες άρχισαν να φορούν μακριά γάντια. Από τη δεκαετία του 1870, τα απογευματινά ή βραδινά φορέματα συνδυάζονταν με γάντια από ερίφιο, μετάξι ή βελούδο, ενώ κατά τη διάρκεια της ημέρας και τη ώρα του τσαγιού απαιτούνταν μακριά γάντια από σουέτ.

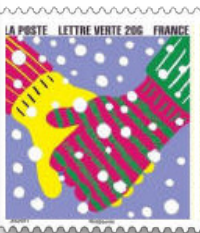
Το 1905, η εφημερίδα *The Law Times* έκανε μία από τις πρώτες αναφορές για τη χρήση γαντιών από εγκληματίες για να αποκρύψουν τα δακτυλικά τους αποτυπώματα. Η αναφορά τελειώνει με το σχόλιο ότι "στο μέλλον... όταν ο διαρρήκτης πηγαίνει για διάρρηξη, ένα ζευγάρι γάντια θα αποτελεί απαραίτητο μέρος του εξοπλισμού του!"

Είναι γνωστό ότι τα νεότερα χρόνια υπάρχει μία τεράστια ποικιλία γαντιών, διαφόρων υλικών και χρήσεων. Εκτός των διακοσμητικών και αυτών για την προστασία από το κρύο, υπάρχουν τα επαγγελματικά (ιατρικά, βαρέων επαγγελματιών, μαγείρων κλπ.), τα αθλητικά (πυγμαχίας, ποδοσφαίρου, ιππασίας, μοτοσυκλέτας, σκοποβολής, πιλότων αυτοκινήτων της Φόρμουλα 1, κ.ά.), αλλά και τόσα άλλα, που θα ήταν κουραστικό να αναφερθούν σε ένα φιλοτελικό περιοδικό.

Χειρουργικά

Αριστίτ Μπριάν με γάντια (του Τουλούζ Λοτρέκ)

Εργατικά

Χριστουγεννιάτικα

Αστροναυτών

Γάντια του θερματοφύλακα...

Παντελής Λεούσης

Ιππασίας, Μοτοσυκλέτας, Πυγμαχίας, Μπέιζμπολ.

Προτιμάτε φοντού σαβαγιάρ ή μπουργκινιόν;

Στη σύγχρονη μαγειρική, λέγοντας "φοντού" εννοούμε συγκεκριμένη παρασκευή, η οποία φτιάχνεται στο τραπέζι των συνδυασιμών με τη βοήθεια καμινέτου. Υπάρχουν δύο ειδών φοντού: Το λεγόμενο και Σαβαγιάρ που έχει ως κύριο συστατικό το τυρί και κατάγεται από τη Σαβοΐα, και το Μπουργκινιόν, με κύριο συστατικό το κρέας, με καταγωγή από τη Βουργουνδία.

Η παλαιότερη γνωστή συνταγή για τυρί φοντού (fondue = λιωμένο) όπως το γνωρίζουμε σήμερα προέρχεται από ένα ελβετικό βιβλίο του 1699 με το όνομα *Käss mit Wein zu kochen* (τυρί με κρασί για μαγείρεμα). Αναφέρεται σε τριμμένο ή τεμαχισμένο τυρί λιωμένο σε κρασί, στο οποίο έχει εμβαπτιστεί ψωμί.

Ωστόσο, το όνομα "φοντού τυριών", μέχρι τα τέλη του 19ου αιώνα, αναφέρεται σε συνταγές που περιλαμβάνουν αυγά και τυρί, όπως η "la Chapelle" του 1735 (φοντού τυριού με φρέσκες τρούφες). Αργότερα, ο μεγάλος συγγραφέας Μπριγιά Σαβαρέν, στο έργο του *Φυσιολογία της Γεύσης* (1834) αναφέρει το φοντού σαν κάτι μεταξύ αβγών ομελέτα, με τυρί και σουφλέ τυριών.

Υπήρξαν επίσης αργότερα και άλλες παραλλαγές που περιλάμβαναν κρέμα ("à la genevoise") και τρούφες ("à la riémontaise").

Η πρώτη γνωστή συνταγή για το σύγχρονο φοντού, με τυρί και κρασί αλλά χωρίς αβγά, δόθηκε στη δημοσιότητα το 1875, και παρουσιάστηκε ως ένα ελβετικό εθνικό πιάτο. Ωστόσο, παρά την θεώρηση ότι το φοντού ήταν πιάτο των ορεινών φτωχών αγροτικών πληθυσμών της Ελβετίας, η αλήθεια είναι ότι το έτρωγαν μόνο οι πλούσιοι γαλλόφωνοι. Η γραβιέρα ήταν πολύτιμο εξαγωγίμο προϊόν που οι αγρότες δεν άντεχαν οικονομικά να τρώνε οι ίδιοι.

Το φοντού διαδόθηκε ως ελβετικό εθνικό πιά-

το από την "Schweizerische Käseunion" (Ένωσή για το ελβετικό τυρί) τη δεκαετία του 1930, στην προσπάθεια της να αυξήσει την κατανάλωση τυριού. Η Ένωση φρόντισε επίσης για τη δημιουργία νέων (ψευδο-τοπικών) συνταγών φοντού και, για λόγους μάρκετινγκ, έστειλε τυρί ακόμα και στο στρατό. Όλα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα το φοντού να γίνει ένα από τα σύμβολα της ελβετικής Εθνικής Ενότητας. Δημιουργήθηκαν μάλιστα και σχετικά αποφθέγματα, όπως "το φοντού δημιουργεί καλή διάθεση", κ.ά.

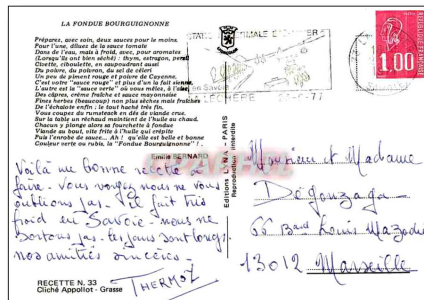
Στο φοντού Σαβουαγιάρ, το σκεύος του καμινέτου περιέχει λιωμένα τυριά μαζί με άσπρο κρασί και κίρς. Αντί για κρέας, συνοδεύεται με κύβους μπαγιατίκου ψωμιού. Τα τυριά που προτείνονται είναι ένα με πλήρη λιπαρά και ένα ελαφρύ. Ένας καλός συνδυασμός είναι π.χ. η γραβιέρα και το έμενταλ (φοντού τύπου Νεσατέλ). Άλλες περιοχές της Γαλλίας και της Ελβετίας χρησιμοποιούν διαφορετικά μείγματα τυριών,

συχνά με την προσθήκη αυγού, κρέμας ή γαλακτος, ενώ κάποιιο τύποι φοντού περιλαμβάνουν και λαχανικά (πατάτα και τομάτα, ή καρπούς). Στην Ιταλία υπάρχει και η "φοντούτα", που περιλαμβάνει και τρούφα.

Στο φοντού Μπουργκινιόν, το σκεύος του καμινέτου περιέχει καυτό λάδι και συνοδεύεται με κύβους κρέατος και σάλτσα, η οποία συνήθως πωλείται έτοιμη στο εμπόριο. Οι συνδυασιμμένες χρησιμοποιούν ειδικά προούνια με μακριά λαβή, βουτάνε κύβους κρέατος στο λάδι και κατόπιν στη σάλτσα. Το κρέας που προτείνεται είναι το βοδινό φιλέτο ή το κόντρα φιλέτο.

Είναι βέβαιο ότι όταν ανακαλύφθηκε το φοντού δεν είχε ακόμα ανακαλυφτεί η ...χοληστερίνη. Συμφωνείτε;

Π. Λ.

Γαλλική κάρτα με συνταγή για "φοντού"!

Ο Χάρι Χουντίνι γεννήθηκε στις 24 Μαρτίου, 1874 στη Βουδαπέστη της Ουγγαρίας, με το όνομα του Έριχ Βάις. Ήταν ένα από τα έξι παιδιά της οικογένειας του ραβίνου Mayer Weisz, η οποία μετανάστευσε το 1876 στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου άλλαξε το επίθετο από Weisz (Ουγγρικά) με το ομόηχο Weiss.

Στο Μιλγουόκι όπου εγκαταστάθηκαν όταν ο Έριχ ήταν οκτώ ετών, ο μικρός Έριχ, θέλοντας να βοηθήσει την οικογένεια, πουλούσε εφημερίδες και γυάλιζε παπούτσια, και, ένα χρόνο μετά, έκανε την πρώτη του δημόσια παράσταση σε τραπέζιο, αυτοανακηρυσσόμενος ως "Έριχ, ο πρίγκιπας του αέρα".

Στα 12 εγκατέλειψε το σπίτι, επέστρεψε όμως ένα χρόνο μετά και συνέχισε να βοηθά την πολυμελή οικογένειά του, κάνοντας διάφορες δουλειές, ενώ άρχισε ταυτόχρονα να εκδηλώνει ενδιαφέρον για τη μαγεία. Δεν άργησε μάλιστα να αλλάξει το "Έριχ Βάις" με το καλλιτεχνικό όνομα "Χάρι Χουντίνι" (από το όνομα του ειδώλου του, του Γάλλου μάγου Ρομπέρ Χουντέν).

Στα 17 του, ως Χάρι Χουντίνι, άφησε οριστικά την οικογένειά του για να ακολουθήσει την καριέρα του μάγου, ασκούμενος συνε-

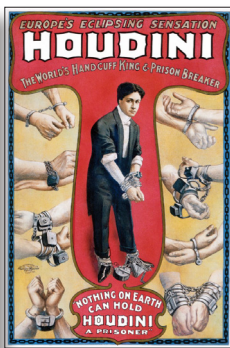
χώς και κάνοντας παραστάσεις στις σκηνές της Νέας Υόρκης. Την ίδια εποχή παντρεύτηκε και εντάχθηκε σε ένα τσίρκο, αναπτύσσοντας και τελειοποιώντας τα περιφύλαξη "κόλπα διαφυγής" που τον έκαναν διάσημο (πρακτικές του να ελευθερώνεται από χειροπέδες, κλουβιά, φέρετρα, σάκους, φωτιές, δεξαμενές νερού κτλ.).

Με τα χρόνια, ο Χουντίνι κέρδιζε μεγάλη φήμη. Καθώς κατάφερε να ελευθερώνεται από αστυνομικές χειροπέδες και να αποδρά από φυλακές, από τις οποίες έπαιρνε συχνά "πιστοποιητικά απόδρασης", ο τύπος ασχολιόταν συχνά μαζί του κάνοντας τον διάσημο.

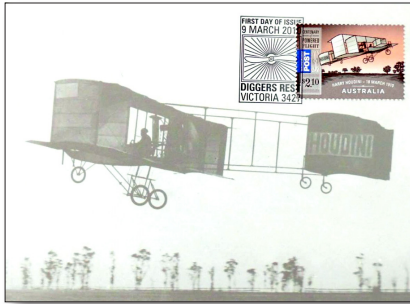
Όταν πια κατέκτησε την Αμερική, ο Χάρι ξεκίνησε περιοδείες στην Ευρώπη, διευρύνοντας το ρεπερτόριό του με νέα κόλπα.

Η μεγάλη φήμη του Χουντίνι προκάλεσε το ενδιαφέρον του κινηματογράφου. Ερμήνευσε αρκετούς πρωταγωνιστικούς ρόλους σε ομιλούσες ταινίες και, αργότερα, ίδρυσε δικό του στούντιο, χωρίς όμως οι δύο βουβές ταινίες του να έχουν εμπορική επιτυχία.

Αλλά και η αεροπορία δεν ξέφυγε από τα ενδιαφέροντα του πολυτάλαντου "μάγου".

Αφίσες: 1. Από παράσταση σε Θέατρο, 2. "Κανείς στη γη δεν μπορεί να φυλακίσει τον Χουντίνι", 3. Από ταινία της Paramount, 4. Από βιογραφική ταινία με τους Τόνι Κέρτις-Τζάνετ Λι.

ΦΠΗΚ Αυστραλίας. Έκδοση σε ανάμνηση της Α' πτήσης του Χουντίνι σε αυστραλιανό έδαφος.

Ήταν ο πρώτος άνθρωπος που πέταξε πάνω από το αυστραλιανό έδαφος.

Τέλος, τη δεκαετία του 1920, ο Χάρι άρχισε να απασχολείται με τον αποκρυφισμό, με κύριο ενδιαφέρον στην απομυθοποίηση των μέντιουμ και των "μεταφυσικών τσαρλατάνων". Η εκπαίδευσή του στη μαγεία τον βοήθησε να αποκαλύπτει τις απάτες τους. Τις

Αλισσοδεμένος, με γύρω του αστυνομικούς, καταφέρνει να ελευθερωθεί!

εμπειρίες από αυτή του τη δραστηριότητα μετέφερε στο βιβλίο του *Ένας μάγος εν μέσω των πνευμάτων*.

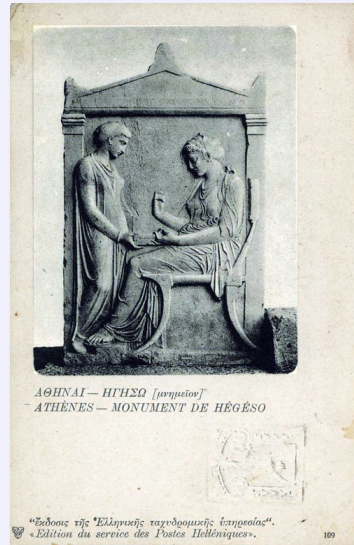
Ο Χουντίνι πέθανε το 1926 από δι-άρρηξη σκωληκοειδούς απόφουσης που του προκάλεσε χτύπημα στην κοιλιακή χώρα από φοιτητή. Ο Χουντίνι αρνήθηκε να ζητήσει ιατρική βοήθεια και συνέχισε την περιοδεία του, πεθαίνοντας τελικά από περιτονίτιδα σε ηλικία 52 ετών.

Παντελής Λεούσης

Η Ηγησώ

Ω! Αυτές οι πανέμορφες αττικές επιτύμβιες στήλες, όπως αυτή της παρθένας Ηγησώς! Με την βαθιά, διακριτική τραγική ανθρωπιά... Με το πρόσωπο της νεκρής να μην αποτυπώνει θλίψη, παράπονο... Να αποπνέει μόνο γαλήνη, ηρεμία και αξιοπρέπεια. Αλλά και αρχοντιά, και κομψότητα.

Απέναντί της, όρθια, η νεαρή δούλη κρατά το κουτί με τα χρυσαφικά της. Μοιάζει η νεκρή να της τα προσφέρει, μια και δεν θα τα χρειαστεί πια...

ΑΘΗΝΑΙ — ΗΓΗΣΩ [μνημείο]
ATHENES — MONUMENT DE HEGESO

"Έκδοση της 'Ελληνικής ταχυδρομικής υπηρεσίας',
«Edition des services des Postes Helleniques».

Ο Παλαμάς, ο μεγάλος ποιητής μας που τραγούδησε ακόμα και τα αττικά μνημεία, και τις επιτύμβιες στήλες, μας άφησε το ποίημα "Ηγησώ" για να τιμήσει την άτυχη κόρη, τον άγνωστο καλλιτέχνη που με αυτό το θαυμαστό τρόπο την απαθανάτισε, και την αρχαία μας τέχνη γενικότερα.

Ιδού δύο αποσπάσματα από το ποίημα:

"Κι από το πρώτο μάρμαρο κι από το πρώτο μνήμα/ ακούω φωνή που χύνεται κι ακούω φωνή που λέει:/ Εμέ με κρίζουν Ηγησώ. Διαβάτη, εμπρός σου στέκει / η νέα παρθένα, το λευκό μισανοιγμένο μόλις / κρίνο που χέρι ανθρώπινο δεν άπλωσε σ' εκείνο...."

"Και πρόσμενα, και πρόσμενα πάντα ναρθεί μια μέρα / ν' ανοίξω σπίτι, να γενώ γυναίκα και μητέρα/ Και τότε στη μεγάλη μας θεά μεγάλο τάμα/ τα ολόξανθά μου τα μαλλιά να της τα πάω κομμένα...."

Π. Λ.

Απ' τη ρόκα και τ' αδράχτι, στην ανέμη...

Οι παλαιότεροι διατηρούμε ασφαλώς την εικόνα της γιαγιάς που, καθισμένη στα τσιμεντένια σκαλιά του σπιτιού ή κάτω απ' τη σκιά του δέντρου της αυλής, κρατούσε στο ένα χέρι τη ρόκα και στ' άλλο το αδράχτι, και με σίγουρες, σταθερές κινήσεις, μετέτρεπε την τούφα του μαλλιού σε νήμα. Ήταν κάποια χρόνια που πολλοί αγροτικοί και κτηνοτροφικοί πληθυσμοί της χώρας μας κάλυπταν μεγάλο μέρος των ενδυματολογικών αναγκών τους γνέθοντας, πλέκοντας ή και υφαίνοντας στον οικιακό αργαλειό.

Το γνέσιμο είναι μια πανάρχαια υφαντική τέχνη με την οποία φυτικές και ζωικές ίνες (ή συνθετικές πολύ αργότερα) μετατρέπονται σε νήματα. Για χιλιάδες χρόνια, η ίνα γινόταν νήμα με το χέρι, χρησιμοποιώντας απλά εργαλεία: τη ρόκα και το αδράχτι. Μόνο στον Ανώτερο Μεσαίωνα ο περιστρεφόμενος τροχός αύξησε την παραγωγή της οικιακής κλωστουργίας. Η μαζική παραγωγή προέκυψε μόνο τον 18ο αιώνα, με το ξεκίνημα της βιομηχανικής επανάστασης.

Η προέλευση της νηματοποίησης από τον άνθρωπο χάνεται στα βάθη του παρελθόντος. Ωστόσο, τα πρώτα αρχαιολογικά ευρήματα την τεκμηριώνουν στην ανώτερη Παλαιολιθική περίοδο, περίπου 20.000 χρόνια πριν.

Στην πιο πρωτόγονη μορφή νηματοποίησης, βρέθηκαν τούφες από ζωικές ή φυτικές ίνες που έχουν συστραφεί επάνω στο μηρό με το χέρι. Μέχρι να επιτευχθεί το επιθυμητό μήκος του νήματος, προστίθεντο επιπλέον τούφες.

Αργότερα, η ίνα δένονταν σε μια πέτρα, την οποία στροβίλιζαν έως ότου συστραφεί επαρκώς το νήμα, με τη διαδικασία αυτή να επαναλαμβάνεται ξανά και ξανά.

Η επόμενη μέθοδος νηματοποίησης άρχισε να

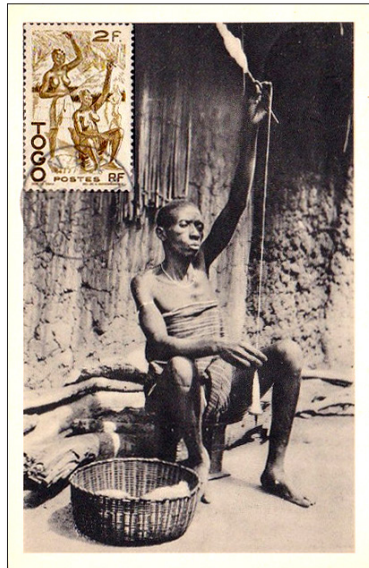
γίνεται με το αδράχτι. Είναι ένα ίσιο ραβδί είκοσι έως τριάντα εκατοστά μακρύ, στο οποίο τυλίγεται το νήμα μετά τη συστροφή. Στην αρχή το ραβδί είχε στην κορυφή μια σχισμή ή ένα άγκιστρο, όπου στερεωνόταν το νήμα. Αργότερα, προστέθηκε στο άνω άκρο ένας γάντζος από οστό. Η δέσμη του μαλλιού ή των φυτικών ινών κρατιόταν με το αριστερό χέρι. Με το δεξί χέρι αποσπούσαν τις ίνες και τις έδεναν στη σχισμή ή άγκιστρο, στην κορυφή του αδραχτιού. Κατόπιν συνέστρεφαν το αδράχτι στο μηρό τους ή σε άλλο βολικό μέρος του σώματος, κάνοντάς το να στροβιλίζεται ώστε οι ίνες να μετατρέπονται σε νήμα. Το στριμμένο νήμα τυλιγόταν στη συνέχεια στα άνω μέρους του αδραχτιού.

Η διαδικασία αυτή επαναλαμβανόταν πάλι, και πάλι.

Η ρόκα χρησιμοποιήθηκε για το κράτημα της δέσμης του μαλλιού, του λιναριού ή άλλων ινών. Ήταν ένα κοντό ραβδί, στη μία άκρη του οποίου ήταν τυλιγμένη χαλαρά η πρώτη ύλη. Η άλλη άκρη της ρόκας κρατιόταν με το χέρι, κάτω από το βραχίονα ή στηριζόταν στο ζωνάρι του κλώστη. Αυτό για να είναι ελεύθερο το αριστερό χέρι να αποσπά τις ίνες και να τις μεταφέρει με σιγουριά

Κλώστρες σε αγγείο.

Διαδικασίες πρωτόγονης κλώσης υπάρχουν ακόμα σε αρκετές περιοχές του πλανήτη.

Η ρόκα, το αδράχτι και οι κλώστρες έδωσαν έμπνευση σε πολλούς εικαστικούς καλλιτέχνες...

στο αδράχτι.

Κάποτε οι κλώστες παρατήρησαν ότι όταν το αδράχτι περιέχει μια ποσότητα νήματος περιστρέφεται πιο εύκολα και σταθερά παρά όταν είναι άδειο. Γι' αυτό και η επόμενη βελτίωση ήταν η προσθήκη ενός βάρους στο κάτω μέρος του αδραχτιού με τη μορφή δίσκου με μια τρύπα στο κέντρο, που μπορούσε να είναι από ξύλο, πέτρα, πηλό, ή μέταλλο. Ο δίσκος αυτός συνέβαλε σημαντικά στη διατήρηση της σταθερότητας του αδραχτιού και στην προώθηση της περιστροφής του, βελτιώνοντας ταυτόχρονα την αποδοτικότητα του κλώστη.

Τέτοια σφοντύλια έκαναν την εμφάνισή τους από τη Νεολιθική εποχή και ήταν σε ευρύτατη χρήση στην Ελλάδα.

Στους μεσαιωνικούς χρόνους, οι φτωχές οικογένειες έπρεπε να ετοιμάζουν από μόνες τους τα νήματα με τα οποία κατασκεύαζαν τα δικά τους υφάσματα και ρούχα. Αυτές οι διαδικασίες αποτελούσαν τις κύριες δραστηριότητες των κοριτσιών και των ανύπαντρων γυναικών. Γι' αυτό

Το αδράχτι με το δίσκο που το σταθεροποιεί σημαντικά.

μάλιστα η αγγλική λέξη "spinster" (κλώστρια) απόμεινε μέχρι σήμερα ως συνώνυμο της γεροντοκόρης!

Οι μεταγενέστερες βελτιώσεις της νηματοποίησης με τροχούς και, μετέπειτα, με μηχανικές μεθόδους, έκαναν το γνέσιμο με τη ρόκα και το αδράχτι οικονομικά ασύμφορο, χωρίς ωστόσο να εκλείψει τελείως αφού εξακολουθεί να χρησιμοποιείται στις πολύ φτωχές χώρες.

Είναι γεγονός πάντως ότι η επιινόηση της κλώστης με τροχό βελτίωσε σημαντικά της απόδοση της παραγωγής. Δημιουργήθηκαν μάλιστα και κινήματα προώθησης αυτής της τεχνικής ως μέσο προώθησης της οικοτεχνίας και βελτίωσης του εισοδήματος φτωχών κοινωνικών ομάδων.

Ένας από αυτούς που προώθησε την οικοτεχνία της νηματοποίησης αλλά και τη χρησιμοποίησε ως μέρος του κινήματος παθητικής αντίστασης κατά των Άγγλων, ήταν ο Μαχάτμα Γκάντι. Ο πατέρας της ελεύθερης Ινδίας ηγήθηκε κινήματος για την προώθηση της οικιακής νηματούργιας,

Με την επιινόηση της κλώστης με την ανέμη, σημειώθηκε σημαντική αύξηση της παραγωγικότητας, ενώ πολλές κυβερνήσεις προπαγάνδισαν τη μέθοδο για την αύξηση του εισοδήματος των φτωχότερων στρωμάτων.

προσπαθώντας να δημιουργήσει ένα κύριο ή πρόσθετο εισόδημα στους φτωχούς συμπατριώτες τους. Επειδή ο γνωστός παραδοσιακός τροχός "τσάρκα" ήταν συνήθως ογκώδης και δύσκολος στη μετακίνηση, αναζήτησε ένα που θα ήταν συμπαγές, φορητό και προσιτό στην τιμή. Με δική του παρότρυνση κατασκευάστηκαν διάφορα μοντέλα, με ένα από τα οποία εικονίζεται στο γραμματόσημο. Νηματοποιούσε μάλιστα δημόσια, συνιστώντας και τους άλλους να τον μιμηθούν διότι "φέρει ειρήνη στο μυαλό".

Ταυτόχρονα προώθησε την παραγωγή του φημισμένου χειροποίητου υφάσματος "καάντι", που γρήγορα έγινε περιζήτητο. Είναι ένα λεπτό βαμβακερό ύφασμα που περιέχει συχνά ίνες μαλλιού ή/και μεταξιού.

Στην Ινδία, το Καάντι δεν είναι απλά ένα ύφασμα. Είναι ένα ολόκληρο κίνημα που ξεκίνησε ο Μαχάτμα Γκάντι. Το κίνημα του "κάντι" προωθεί την μία ολόκληρη ιδεολογία. Την ιδέα

Ο Γκάντι με τη φορητή "τσάρκα" επί το έργον. Δεξιά, η Ελεονόρα Ρούσβελτ προπαγανδίζει την οικολογική κλωστή, ως συμπάρσταση του Ινδού και τον Γκάντι.

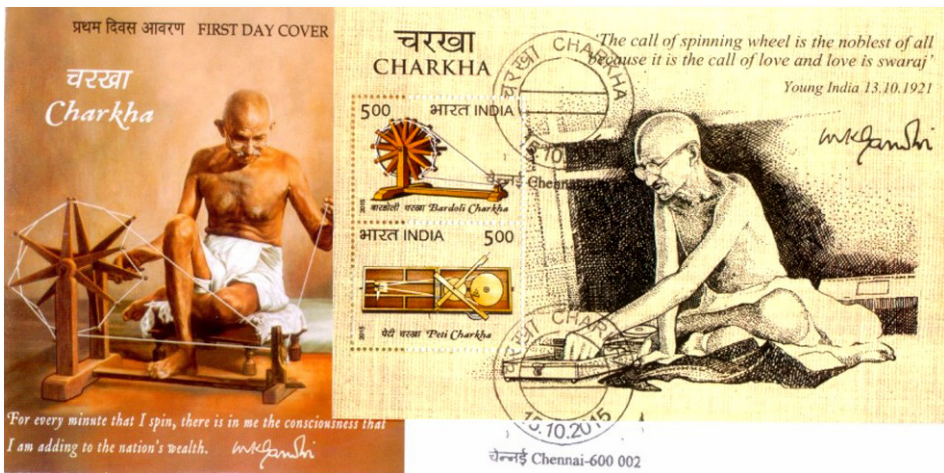

Λαοτινή κλωστήρια νηματοποιεί μετάξι από κουκούλια που βράζουν δίπλα της.

τοποιούσαν, το έκαναν ύφασμα και ενδύματα, τα οποία έφεραν πίσω στην Ινδία σε πανάκριβες τιμές. Το κίνημα "καάντι" του Μαχάτμα Γκάντι είχε για στόχο τομποϊκοτάρισμα των ξένων αγαθών, συμπεριλαμβανομένου του βαμβακιού, και την προώθηση των ινδικών προϊόντων, βελτιώνοντας έτσι την οικονομία της Ινδίας.

Παρά τη μεγάλη βιομηχανική εξέλιξη της χώρας, κλωστρος βαμβακερών νημάτων εξακολουθούν μέχρι σήμερα να κλώθουν τέτοια νήματα σε πολλά χωριά, όπως στο χωριό Ponduru της Νότιας Ινδίας, παράγοντας τα περιζήτητα υφάσματα Καάντι.

Λάκης Τσάκωνας

Ο Μαχάτμα Γκάντι ηγήθηκε κινήματος για την προώθηση της οικιακής νηματοουργίας, προσπαθώντας να δημιουργήσει ένα κύριο ή πρόσθετο εισόδημα στους φτωχούς συμπατριώτες τους. Επιτόνησε ελαφριά, εύχρηστη και φθηνή μηχανή νηματοποίησης και δεν έχανε ευκαιρία να την χρησιμοποιεί, δίνοντας έτσι το παράδειγμα.

Πολλοί ίσως πιστεύουν ότι το πόνου, το χαριτωμένο αυτό μικρόσωμο αλογάκι, είναι δημιούργημα ανθρώπινης επέμβασης, όπως έχει συμβεί με τις διάφορες ράτσες σκύλων και άλλων ζώων. Η αλήθεια είναι ότι πρόκειται για ζώο που προέρχεται από πληθυσμούς άγριων αλόγων που αναπτύχθηκαν σε μη ιδανικούς βιοτόπους, εκεί που η τροφή ήταν ανεπαρκής ή το κλίμα δριμύ. Το μικρό μέγεθός τους είναι, επομένως, αποτέλεσμα φυσικής επιλογής και προσαρμογής στο περιβάλλον.

Τα πόνι εξημερώθηκαν και εκτρέφονται σε αιχμαλωσία σε όλο το βόρειο ημισφαίριο, από τα πολύ παλιά χρόνια. Παρά το μικρό μέγεθός τους είναι ιδιαίτερα ανθεκτικά και χρησιμοποιήθηκαν για διάφορους σκοπούς, όπως για την οδήγηση και τη μεταφορά εμπορευμάτων, για παιδική ιππασία ή καρναβάλια αναψυχής, σε διαγωνισμούς ιππασίας, θεάματα τσίρκου κτλ. Μεγάλη υπηρεσία προσέφεραν επίσης κατά τη διάρκεια της βιομηχανικής επανάστασης, ιδίως στη Μεγάλη Βρετανία, όταν πολλά από αυτά χρησιμοποιήθηκαν για την έλξη των βαγονιών άνθρακα στις στενές στοές των ανθρακωρυχείων.

Εκτός από το μέγεθος, τα πόνι έχουν σε σύγκριση με τα άλογα, πολλές διαφορές. Έχουν πιο μακριά χαίτη, πυκνό πέλος και θυ-

σανωτή ουρά που φθάνει συχνά ως τις οπλές, σώμα πιο φαρδύ, βαρύτερο σκελετό, αναλογικά κοντύτερα πόδια, κοντό και παχύ λαιμό και κεφάλι κοντό με ευρύ μέτωπο.

Τα πόνι συναντώνται σε διάφορες φυλές και μεγέθη. Ωστόσο, για τη Διεθνή Ιππική Ομοσπονδία, για να χαρακτηριστεί ένα άλογο ως πόνι, πρέπει το ύψος του στο ακρώμιο να μην υπερβαίνει το 1,50 μ.

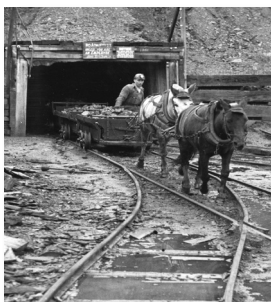
Μία από τις πολλές φυλές αυτών των μικρόσωμων αλόγων είναι και τα πόνι της Σκύρου. Πρόκειται για μία από τις αυτόχθονες φυλές αλόγων της Ελλάδας που στην αρχαιότητα υπήρχε σε όλη την Ελλάδα. Το ύψος του δεν ξεπερνά τα 1,41 μ. Κατάφερε να επιβιώσει στη νήσο Σκύρο και είναι μία από τις πιο σπάνιες φυλές αλόγων που υπάρχουν στον κόσμο. Σήμερα, τα σκυριανά αλογάκια είναι προστατευόμενο είδος. Υπάρχουν 260 σε όλη την Ελλάδα, από τα οποία τα 187 ζουν στη Σκύρο.

Δεν θα πρέπει ωστόσο να ξεχνάμε την ιδιωτική ταχυδρομική υπηρεσία "Πόνι Εξπρές" που λειτούργησε στις ΗΠΑ επί 19 μήνες (1860-1961) με ιππείς ταχυδρόμους. Μπορεί τα άλογα που χρησιμοποιήσε να μην ήταν πάντα πόνι, άφησε όμως το πιο περιζήτητο φιλοτελικό υλικό για μία συλλογή "αλόγων".

Π. Λ.

Πόνου του Σέτλαντ (Σκωτία)

Βγαίνοντας από τις στοές....

"Πόνι Εξπρές": Το πιο διάσημο φιλοτελικό πόνου

Τέσσερις φυλές πόνι: Ουαλίας, Γιακούτ Αζερμπαϊτζάν, Νέας Γης και γερμανικό.

Τρινάκρια ή τρισκέλιον Ένα πανάρχαιο σύμβολο

Πριν λίγο καιρό, ο καλός φιλοτελιστής, μελετητής, αρθρογράφος και φίλος Giuseppe di Bella από την Ιταλία, μου έστειλε ένα κείμενό του σχετικό με την Τρινάκρια, που ήταν το όνομα με το οποίο οι αρχαίοι Έλληνες αποκαλούσαν τη Σικελία (από την οποία ο ίδιος κατάγεται). Η Τρινάκρια ή Τρισκέλιον ήταν πανάρχαιο ελληνικό σύμβολο, αλλά και σύμβολο άλλων λαών. Καθώς το ενδιαφέρον, αλλά μακροσκελές άρθρο του ήταν περισσότερο ιταλικού ενδιαφέροντος, θεώρησα καλό να κρατήσω την ιδέα και να γράψω ένα μικρότερο άρθρο, πιστεύοντας ότι με την παρούσα μορφή θα προκαλέσει το ενδιαφέρον των αναγνωστών μας.

Η ελληνική λέξη Τρινάκρια που σημαίνει "τρεις άκρες" είναι το παλαιότερο όνομα της Σικελίας. Το νησί ονομάστηκε έτσι από τους Έλληνες τον 3ο π.Χ. αιώνα λόγω του τριγωνικού σχήματός του, με τις τρεις χαρακτηριστικές χερσονήσους.

Το τρισκέλιον ως σύμβολο συναντάται σε πολλούς αρχαίους πολιτισμούς, συμπεριλαμβανομένου του πρώτου γνωστού αστρονομικού ημερολογίου της δύσης στην Ιρλανδία, στο δημοφιλές μεγαλιθικό μνημείο του Νιουγκραντζ γύρω στο 3200 π.Χ., σε Μυκοναϊκά αγγεία, σε νόμισμα στην Λυκία, σε στατήρες της Παμφυλίας (στην Άσπενδο, 370-333 π.Χ.) και στην Πισιδία. Σε κάποια ελληνικά πήλινα αγγεία εμφανί-

ζεται ως οικόσημο σε ασπίδες πολεμιστών.

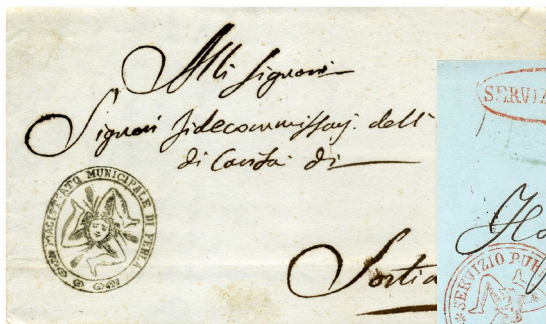
Τρισκέλιον σε ελληνικό αγγείο του 6 π.Χ. αιώνα

Σε μωσαϊκό που βρέθηκε στα ερείπια της πόλης του Τίνταρι, στη βόρεια ακτή της Σικελίας (πόλη που σύμφωνα με την παράδοση ίδρυσε ο Διόνυσος στα 396 π.Χ.), εικονίζεται η Τρινάκρια έχοντας στη μέση το κεφάλι της Μέδουσας, μιας από τις τρεις αδερφές Γοργόνες.

Ελληνικό νόμισμα από το Παλλάδιον της Σικελίας (σημερινό Παλέρμο).

Πρόκειται για τη γνωστή απεικόνιση της Μέδουσας, με μαλλιά που έχουν αντικατασταθεί με φίδια, και βλέμμα που πετρώνει κάθε ζώσα ύπαρξη που αντικρίζει! Είναι γνωστό ότι στις πρώτες μυθολογίες, η Μέδουσα αντιπροσώπευε την καταστροφική πτυχή της Αθηνάς. Όταν η Αθηνά-Μέδουσα αποκεφαλίστηκε από τον Περσέα, το κεφάλι της Μέδουσας διακοσμούσε έκτοτε το κέντρο της ασπίδας

Επιστολές με διοικητικές σφραγίδες σικελικών πόλεων με απεικόνιση Τρινάκριας.

Γραμματόσημο του Βασιλείου της Νάπολης (1857), ελληνικός ασημένιος στατήρας από την Άσπενδο της Παμφυλίας και δύο όψεις ασημένιας δραχμής Συρακουσών.

της θεάς.

Καθώς λοιπόν η Αθηνά ήταν για τους Ρωμαίους προστάτιδα του νησιού της Σικελίας και η Αθηνά- Μέδουσα αντιπροσώπευε την Αθηνά τιμωρό που με τα τρομερά όπλα της μπορούσε να κατατροπώσει κάθε εχθρό, θεώρησαν καλό να βάλουν την εικόνα της στο κέντρο της τρινάκριας (ή τρισκέλιου).

Το κεφάλι της Μέδουσας περιβάλλεται από τρία σκέλη με ανθρώπινα χαρακτηριστικά, σε θέση κάμψης, που δίνουν την εντύπωση της κίνησης, ενώ γύρω από το κεφάλι της εμφανίζονται τρία στάχια από σιτάρι.

Τα τρία ανθρώπινα άκρα αντιπροσωπεύουν τα τρία ακρωτήρια του νησιού και τα στάχια συμβολίζουν την εκεί παρουσία σημαντικής γεωργικής δραστηριότητας από την αρχαιότητα και, κυρίως, την καλλιέργεια του σίτου. Τόσο οι Έλληνες, όσο και οι Ρωμαίοι είχαν καλύψει το μεγαλύτερο μέρος των αγροτικών εκτάσεων της Σικελίας με καλλιέργειες σιταριού.

Η Τρινάκρια είναι επίσης το σύμβολο που βρίσκεται στο κέντρο της σημαίας της Σι-

κελίας. Το φόντο αυτής της σημαίας αποτελείται από δύο χρώματα, που χωρίζονται διαγώνια. Το κίτρινο αντιπροσωπεύει το Παλέρμο, την πρωτεύουσα του νησιού, και το κόκκινο την πόλη Κορλεόνη. Στις δύο αυτές πόλεις άρχισε, διαδοχικά, η αιματηρή εξέγερση των Σικελικών Εσπερινών εναντίον των Γάλλων, το 1282.

Η Τρινάκρια, σαν διακοσμητικό μοτίβο και σύμβολο, συναντάται σε πολλούς λαούς, και κυρίως στους Κέλτες (Βρετάνη, Ουαλία, Σκωτία, Ιρλανδία, Νήσος του Μαν, Κορνούαλη), όπου αρχικά χρησιμοποιήθηκε ως παγανιστικό θρησκευτικό σύμβολο του κελτικού παγανισμού. Χρησιμοποιείται μάλιστα μέχρι και σήμερα από τους νεοπαγανιστές. Η Τρινάκρια συμβόλιζε σύμφωνα με την κελτική φιλοσοφία ότι τα πάντα έχουν τρία αλληλοσυνδεόμενα επίπεδα: το σαρκικό, το πνευματικό και το πνευματιστικό. Όταν οι Κέλτες δέχτηκαν τον χριστιανισμό χρησιμοποίησαν το σύμβολο αυτό για να απεικονίσουν την Αγία Τριάδα.

Η σημαία της Σικελίας

Διοικητική σφραγίδα σικελικής πόλης

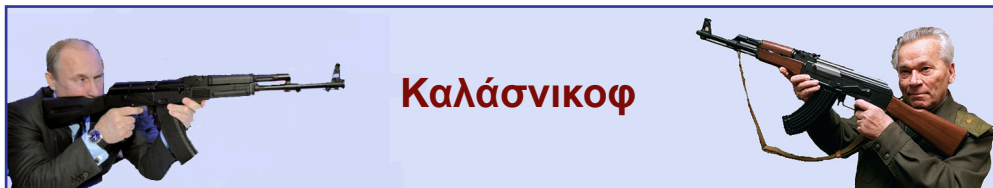

Τρισκέλιο, σύμβολο της Ιρλανδίας

Παντελής Λεουσίης

Γραμματόσημα της Νήσου Μαν με το σύμβολο της τρινάκριας

"Καλάσνικοφ"! Ένα όνομα όπλου, του πιο δημοφιλούς στον κόσμο, που κυριαρχεί στις καθημερινές ειδήσεις και έχει συνδεθεί με την ανομία, το έγκλημα, τις ληστείες! Και όμως, ο κατασκευαστής του δεν το προόριζε γι' αυτού του είδους τις χρήσεις. Όπως και αυτοί που πρώτοι κατασκεύασαν τα ...μαχαίρια. Τα προ-όριζαν ως χρηστικά, καθημερινά εργαλεία και όχι ως φονικά όπλα στα χέρια κάθε βουλόμενου!

Ο Μιχαήλ Καλάσνικοφ, από το όνομα του οποίου ονομάστηκε το δημιούργημά του, ήταν ένας εξαιρετικά ευφυής άνθρωπος. Γεννήθηκε το 1919 σε ένα χωριό πάνω στα Αλτάια Όρη, από αγρότη πατέρα που το 1930 ο "πατερούλης" Στάλιν του αποστέρησε την περιουσία και τον εξόρισε οικογενειακώς στη Σιβηρία.

Ο μικρός Μιχαήλ, που ονειρευόταν να γίνει ποιητής και δεν έπαψε ποτέ να γράφει ποιήματα, αναγκάστηκε να συμβιβαστεί με τη σκληρή πραγματικότητα της Σιβηρίας. Μαζί με τον πατέρα του άρχισε να καλλιεργεί την άγονη γη, ενώ ταυτόχρονα ασχολείτο με το κυνήγι για να εξασφαλίζει τα προς το ζην. Όταν ήταν έφηβος χρησιμοποίησε συχνά το όπλο του πατέρα του και συνέχισε να κυνηγάει μέχρι τα βαθιά του γεράματα. Εκεί, στη Σιβηρία, τού γεννήθηκε η αγάπη για τα όπλα.

Στα 18 του αποφάσισε να εγκαταλείψει τη Σιβηρία και, αφού διάνυσε απόσταση 1000 χιλιομέτρων με οσοστόπ, εγκαταστάθηκε στην πατρώα γη, όπου δούλεψε ως επισκευαστής τρακτέρ.

Το 1938 κλήθηκε να υπηρετήσει τη θητεία του στον Κόκκινο Στρατό, όπου επειδή ήταν μικρόσωμος και ξεχώριζε για τις ικανότητές του ως μηχανικός, τοποθετήθηκε στα Τεθωρα-

κισμένα. Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου έφθασε να διοικεί ένα άρμα μάχης τύπου T-34 με τον βαθμό του λοχία.

Πήρε μέρος σε πολλές μάχες και τραυματίστηκε στη Μάχη του Μπριάνσκ τον Οκτώβριο του 1941.

Κατά τη διάρκεια της νοσηλείας του άκουσε πολλούς συναδέλφους του να εκφρά-

ζουν παράπονα για την ποιότητα των σοβιετικών όπλων. Επιπλέον, όπως δήλωσε αργότερα "ζήλευε τους Γερμανούς στρατιώτες, που ο καθένας του είχε το δικό του αυτόματο, ενώ εμείς συχνά πολεμούσαμε με ένα όπλο ανά τρεις. Έτσι, σκέφτηκα να σχεδιάσω ένα αξιόπιστο όπλο, για να έχουν οι στρατιώτες μας ένα μικρού

μεγέθους αυτόματο όπλο, όπως είχαν οι Γερμανοί".

Μετά τον πόλεμο αποφάσισε να υλοποιήσει το σχέδιό του και το 1947 παρουσίασε ένα αυτόματο τυφέκιο, το οποίο προκάλεσε μεγάλη εντύπωση στους σοβιετικούς στρατιωτικούς κύκλους για την αντοχή του, τον απλό χειρισμό του, τη φτηνή τιμή του. Το όπλο αυτό υιοθετήθηκε δύο χρόνια αργότερα από τον Κόκκινο Στρατό, με το όνομα, AK-47 (από τα αρχικά του "Αφτομάτ Καλασνικόβα" = "Αυτόματο του Καλάσνικοφ", και τον αριθμό 47 από το έτος πρώτης κατασκευής του).

Γρήγορα, το Καλάσνικοφ έγινε το πιο δημοφιλές φορητό όπλο στον κόσμο, εξαιτίας των μοναδικών του ιδιοτήτων. Με το "όπλο των φτωχών", όπως έχει αποκληθεί, πολεμούν τακτικές στρατιωτικές μονάδες, αντάρτες απελευθερωτικών κινημάτων και ποικίλες συμμορίες παρανόμων. Έχει υπολογισθεί ότι πάνω

Το άρμα T-34 που διοικούσε ο Καλάσνικοφ στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο

Βινιέτα που βρίσκεται στη άνω αριστερή γωνία κάθε φύλλου των γραμματοσήμων "Καλάσνικοφ".

από 100 εκατομμύρια AK-47 έχουν κατασκευασθεί από το 1947.

Ο ίδιος ο Καλάσνικοφ, αν και ήταν υπερήφανος για το δημιούργημά του, δεν έπαψε ποτέ να εκφράζει τον σκεπτικισμό του για την κατοπινή χρήση του όπλου, που ξέφυγε του σκοπού για τον οποίον είχε κατασκευαστεί. "Αν ξεκινούσα τώρα την καριέρα μου, θα προτιμούσα να είχα κατασκευάσει κάτι πιο χρήσιμο, ας πούμε μια χορτοκοπτική μηχανή", είχε πει σε μια συνέντευξή του.

Από το 1949 ο Καλάσνικοφ εγκαταστάθηκε στην πόλη Ιζέφσκ των Ουραλίων, όπου βρίσκονται πολλές από τις αμυντικές βιομηχανίες της χώρας. Διηύθυνε μέχρι τα ογδόντα του ένα σχεδιαστικό γραφείο, που είχε αναλάβει την εξέλιξη του AK-47 και τη δημιουργία και άλλων όπλων, με τη συνεισφορά της δεύτερης συζύγου του Γεκατερίνα Μοϊσέγεβνα (1921-1977), η οποία ήταν διπλωματούχος μηχανικός και με την οποία είχε αποκτήσει τέσσερα παιδιά.

Το 1953 ο Καλάσνικοφ έγινε μέλος του Σοβιετικού Κ.Κ. και διέτέλεσε κατ' επανάληψη βουλευτής του Ανώτατου Σοβιέτ της ΕΣΣΔ. Τιμήθηκε με πλήθος διακρίσεων και αναγορεύτηκε σε διδάκτορα των τεχνικών επιστημών, αν και ήταν αυτοδίδακτος.

Ο Μιχαήλ Καλάσνικοφ πέθανε στις 23 Δεκεμβρίου 2013, σε ηλικία 94 ετών.

Λ. Τ.

OP-ART

Συνεχίζοντας τα ελβετικά ταχυδρομεία τις εκπλήξεις με τις πρωτοποριακές εκδόσεις γραμματοσήμων τόσο σε υλικά

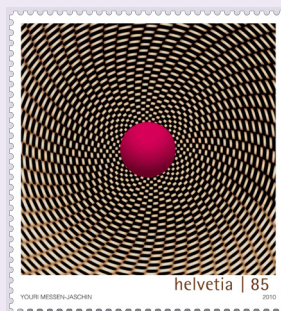
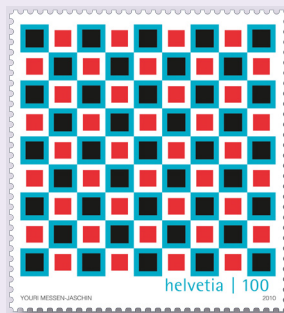
όσο και σε παραστάσεις, εξέδωσαν πριν μερικά χρόνια τρία αυτοκόλλητα γραμματόσημα με έργα της λεγόμενης "οπτικής τέχνης" ή "Οπ Art" (Op Art), όπως επικράτησε να λέγεται. Είναι μια μορφή αφηρημένης, γεωμετρικής τέχνης που γεννήθηκε στη δεκαε-

τία του 1960 και σκοπεύει κυρίως στην πρόκληση του θεατή μέσω φαινομένων οπτικής απάτης και οπτικών ψευδαισθήσεων.

Πρόκειται κυρίως για αφηρημένες συνθέσεις εικόνων και γεωμετρικών γραμμών, άλλοτε ασπρόμαυρων και άλλοτε με χρωματιστά σχέδια, που διεγείρουν την αίσθηση της κίνησης ή της ταλάντευσης. Συχνά μάλιστα δίνουν την εντύπωση αλλαγής χρωμάτων.

Και τα τρία γραμματόσημα ελήφθησαν από έργα του Λεπτονού καλλιτέχνη Yuri Messen-Jaschin που γεννήθηκε στην Ελβετία και συγκαταλέγεται μεταξύ των σημαντικότερων εκπροσώπων αυτής της νέας εικαστικής τεχνοτροπίας.

Π. Λ.

Τα κυκλαδικά ειδώλια

Τα κυκλαδίτικα νησιά του Αιγαίου κατοικήθηκαν για πρώτη φορά από Μικρασιάτες ταξιδευτές περίπου το 3000 π.Χ. και δεν άργησαν να ευημερίσουν χάρη στον πλούτο των φυσικών πόρων των νησιών, όπως ο χρυσός, το ασήμι, ο χαλκός, ο οφιανός και το μάρμαρο. Αυτή η ευημερία επέτρεψε την άνθηση των τεχνών και τη δημιουργία της μοναδικής Κυκλαδικής Τέχνης. Αυτής της λιτής, μινιμαλιστικής γλυπτικής τέχνης, της πιο χαρακτηριστικής αιγαιοπελαγίτικης τέχνης της εποχής του χαλκού.

Αυτά τα ειδώλια δημιουργήθηκαν περίπου από το 3000 μέχρι το 2000 π.Χ.. Αργότερα τα νησιά άρχισαν προοδευτικά να επηρεάζονται από το Μινωικό πολιτισμό.

Τα κυκλαδικά ειδώλια είναι καμωμένα από τοπικό χοντρόκοκκο μάρμαρο και, παρά τις διαφορετικές μορφές τους, είναι όλα χαρακτηριστικά στιλιζαρισμένα, με μόνα εμφανή τα γενικά σωματικά τους χαρακτηριστικά. Τα παλαιότερα δείγματα είναι από της Νεολιθικής περιόδου και έγιναν μέχρι περίπου το 2500 π.Χ.. Μοιάζουν με βιολιά και στην πραγματικότητα αναπαριστούν γυμνές γυναίκες καθισμένες οκλαδόν. Μεταγενέστερες μορφές, επηρεασμένες ίσως από την επαφή με την Ασία, στέκονται όρθιες, παράγονται μέχρι το 2000 π.Χ. και είναι σχεδόν πάντα γυναικείες.

Είναι γυμνές, με τα χέρια διπλωμένα στο στήθος (πάντα με το δεξι χέρι κάτω από το αριστερό) και έχουν οβάλ κεφάλι με κλίση προς τα πίσω και μοναδικό χαρακτηριστικό γλυπτό τη μύτη. Τα μόνο άλλα χαρακτηριστικά γνωρίσματα είναι

το στήθος, το εφήβαιο, τα δάκτυλα χεριών και ποδιών, και τεκμηριώνονται με απλές εγχάρακτες γραμμές.

Με την πάροδο του χρόνου οι μορφές εξελίσσονται ελαφρά. Μία βαθύτερη γραμμή τέμνει κάθετα και οριοθετεί τα πόδια, η κορυφή της κεφαλής γίνεται πιο κυρτή, τα γόνατα είναι λιγότερο λυγισμένο, οι ώμοι γίνονται πιο γωνιώδεις και τα χέρια δεν είναι τελείως σταυρωμένα. Το συνηθέστερο ύψος τους είναι περίπου 30 εκ., αλλά υπάρχουν και πολύ μικρότερα. Τα πόδια τους είναι πάντα στραμμένα προς τα κάτω, εμποδίζοντας τα να στέκονται όρθια από μόνα τους. Αξιοσημείωτο είναι πάντως ότι παρά τις γενικές αυτές ομοιότητες, κανένα ειδώλιο δεν είναι ακριβώς όμοιο με άλλο, ακόμα και όταν τα στοιχεία δείχνουν ότι προέρχονται από το ίδιο εργαστήριο.

Άλλα ειδώλια παριστάνουν αρπιστές που κάθονται σε θρόνο ή, συνηθέστερα, σε ένα απλό σκαμνί (έχουν βρεθεί τουλάχιστον 12) και άλλα ένα όρθιο αυλητή που βρέθηκε στο νησί της Κέρου (2500 π.Χ.). Πρόκειται για τις πρώτες αναπαραστάσεις μουσικών στη γλυπτική του Αιγαίου.

Τα περισσότερα από τα ειδώλια έχουν κατασκευαστεί από λεπτά ορθογώνια κομμάτια μάρμαρου, χρησιμοποιώντας για λειαντικό τη σμυρίδα που είναι σχεδόν εξίσου σκληρή με το διαμάντι και ήταν ανέκαθεν διαθέσιμη στο νησί της Νάξου. Σε λίγα δείγματα έχουν διατηρηθεί ίχνη χρώματος

που τόνιζαν λεπτομέρειες, όπως τα μαλλιά με κόκκινο και μαύρο, ή χαρακτηριστικά του

Ειδώλιο γυναίκας σε σχήμα βιολιού.

Θεά νεολιθικής εποχής.

Ο "αρπιστής της Κέρου" και όρθιο ειδώλιο γυναίκας.

προσώπου, όπως τα μάτια. Αναπαραστάσεις του στόματος, ωστόσο, είναι πολύ σπάνιες στην κυκλαδική γλυπτική. Η επεξεργασία τόσο σκληρού υλικού όπως το μάρμαρο και, κατά συνέπεια, ο χρόνος που απαιτείται για την παραγωγή αυτών των κομματιών, σημαίνει ότι είχαν μεγάλη σημασία στην κυκλαδική κουλτούρα. Ωστόσο, ο ακριβής σκοπός τους είναι άγνωστος. Πιθανότατα να λειτουργούσαν ως ένα είδος θρησκευτικών ειδώλων και, καθώς στην πλειονότητα τους ήταν γυναικείες μορφές -συχνά έγκυες-, πιθανολογείται ότι ήταν θεότητες της γονιμότητας. Αυτή η άποψη υποστηρίζεται και από το γεγονός ότι πολλά ειδώλια βρέθηκαν μακριά από ταφικούς χώρους.

Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, και επειδή στην πλειονότητά τους έχουν βρεθεί σε τάφους, πιθανολογείται ότι αντιπροσώπευαν φύλακες ή αναπαραστάσεις του νεκρού. Ωστόσο, υπάρχουν πολλά μεγάλα ειδώλια που είναι αδύνατο να χωρούσαν σε τάφο. Αιγυπτιακή είναι επίσης η κατανομή τους. Παρά το γεγονός ότι συναντώνται σε όλα τα νησιά των Κυκλάδων, κάποιοι τάφοι βρέθηκαν να περιέχουν μέχρι και 14 αγαλματίδια, ενώ στη Σύρο, για παράδειγμα, βρέθηκαν μόνο έξι σε 540 τάφους. Ενδιαφέρον είναι επίσης ότι σε μία περιοχή της Κέρου βρέθηκε μεγάλος αριθμός ειδωλίων σκόπιμα σπασμένων. Τα έσπασαν ως μέρος μιας τελετουργίας, ή επειδή δεν θεωρούνταν πια σημαντικά;

Παρά τις πολλές προσπάθειες των αρχαιολόγων, τα κυκλαδικά ειδώλια παραμένουν ένα μυστήριο. Ταυτόχρονα, καθώς εκτιμήθηκαν ιδιαίτερα από καλλιτέχνες όπως ο Πάμπλο Πικάσο και ο Χένρι Μουρ, τον 20ο αιώνα οτιδήποτε κυκλαδικό έγινε μόδα, με αποτέλεσμα τη λεη-

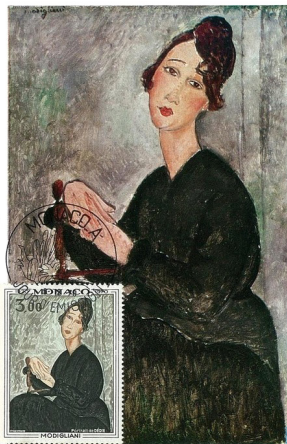
Κυκλαδίτης πότης!

"Δις Rogany" του Μπραγκούζι.

"Οικογενειακός όμιλος" του Χένρι Μουρ

Οι φιγούρες του Μοντιλιάνι θυμίζουν κεφάλια κυκλαδικών ειδωλίων.

λασία και παράνομη διακίνησή τους. Πλήθος από αυτά βρίσκονται σήμερα σε μουσεία της Δύσης, χωρίς καταγραφή και τόπο προέλευσης, δυσκολεύοντας τους μελετητές στην εξακρίβωση της χρήσης και της λειτουργία τους. Αν προσθέσει κανείς και την ανυπαρξία γραφής εκείνα τα χρόνια, δύσκολα τελικά θα εξηγηθεί η πραγματική σημασία τους.

Γεγονός είναι πάντως ότι η αιγυπτιακή κυκλαδική τέχνη εξακολουθεί να συναρπάζει αρχαιολόγους και φιλότεχνους, και έχει ασκήσει σοβαρή επίδραση στη γλυπτική του 20ου αιώνα. Ήδη από τα τέλη του 19ου αιώνα, πολλοί καλλιτέχνες θέλησαν να επιστρέψουν στις ρίζες, μελετώντας αφαιρετικές δημιουργίες αρχέγονων πολιτισμών. Καθώς το αφαιρετικό στοιχείο κυριαρχεί στην Κυκλαδική Τέχνη, πολλοί εικαστικοί, κυρίως γλύπτες, επηρεάστηκαν από αυτή. Μεταξύ αυτών και οι Brancusi, Modigliani, Archipenko, Lipchitz, Giacometti, Barbara Hepworth και Henry Moore.

Ο Ρουμάνος Κωνσταντίν Μπραγκούζι ήταν ένας από τους πρώτους που προσπάθησαν να αλαφρώσουν τη Δυτική τέχνη από υπερβολικά διακοσμητικά στοιχεία και λεπτομέρειες, και να μας δημιουργήσουν καλύτερη συνείδηση των σχημάτων. Ο Μπραγκούζι επιδίωξε από την αρχή να εκφράζει στα έργα του τα απαραίτητα και αρχετυπικά στοιχεία, δηλαδή χαρακτηριστικά που είναι αναγνωρίσιμα σε αρχαίους πολιτισμούς. Πολλά από αυτά έχουν ως πρότυπο την Κυκλαδική Τέχνη, με κυρίαρχο παράδειγμα το "Κεφάλι γυναίκας" που είναι εμπνευσμένο από το μεγάλο κυκλαδικό κεφάλι που βρίσκεται στο Μουσείο του Λούβρου.

Παντελής Λεούσης

ΜΑΞΙ-ΘΕΜΑ 2016

Νέα Φιλαδέλφεια, 19-23 Οκτ. 2016

Είναι αλήθεια ότι ο σύλλογός μας είχε καιρό να οργανώσει έκθεση. Οι Δήμοι, με τις μικρές παροχές και τις δημοτικές αίθουσες που κατά καιρούς μας διέθεταν, έδιναν τη δυνατότητα πραγματοποίησης φιλοτελικών εκθέσεων. Όμως τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα μετά την γνωστή οικονομική κρίση, ήταν σχεδόν πάντα αρνητικοί.

Ήρθε ωστόσο η στιγμή που οι πολύχρονες αναζητήσεις μας έφεραν καρπούς. Χάρη και στη συμβολή του γνωστού θεματικού φιλοτελιστή και μέλους μας, τέως δημοτικού συμβούλου Νέας Χαλκηδόνας Κώστα Χριστοδουλίδη, βρήκαμε "ευήκοα ώτα" στο Παγκόσμιο Πολιτιστικό Ίδρυμα Ελληνισμού της Διασποράς και στην Αντιπρόεδρό του κ. Ευτυχία Παπαλουκά. Με μεγάλη προθυμία και με αγαστό πνεύμα συνεργασίας, μας διατέθηκε η θαυμάσια ισόγεια αίθουσα του Ιδρύματος και τα έντυπα της έκθεσης, και, σε συνεργασία με την φίλη Ένωση Ελλήνων Συλλεκτών Καρτών Μάξιμουμ, μπήκαμε στη "γλυκιά περιπέτεια" της "ΜΑΞΙ-ΘΕΜΑ 2016".

Εξίσου μεγάλη ήταν και η ανταπόκριση που βρήκαμε από τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, τα οποία, ικανοποίησαν με προθυμία τα αιτήματά μας. Τόσο η Πρόεδρος του ΔΣ των ΕΛΤΑ κ. Φρόσω Σταυράκη, όσο και η Διεύθυνση Φιλοτελισμού με επικεφαλής τον κ. Γιώργο Ντζούρα, στάθηκαν δίπλα μας. Προχώρησαν μάλιστα και ένα βήμα παραπέρα. Εγκατέστησαν Προσωρινό Ταχυδρομικό Κατάστημα στο χώρο της έκθεσης, το οποίο λειτούργησε στις 19, 22 και 23 Οκτωβρίου και στο οποίο οι ενδιαφερόμενοι μπόρεσαν να δημιουργήσουν τα συλλεκτικά τους

αντικείμενα χρησιμοποιώντας τα δύο διαφορετικού τύπου προσωπικά γραμματόσημα που διατέθηκαν γι' αυτό το σκοπό, και την ειδική αναμνηστική σφραγίδα της έκθεσης που σχεδίασε αριστοτεχνικά η καλλιτέχνης των ΕΛΤΑ κ. Θεανώ Βενιέρη.

Εκτυπώθηκαν καλαισθητές προσκλήσεις, διαφημιστικές αφίσες και δίπτυχοι κατάλογοι, και σε όλους τους εκθέτες απονεμήθηκαν τιμητικό Δίπλωμα και δύο δώρα, εν είδη μεταλλίων, που προσφέρθηκαν από τα ΕΛΤΑ και το Ίδρυμα που φιλοξένησε την έκθεση.

Η ΜΑΞΙ-ΘΕΜΑ 2016 οργανώθηκε από τον Πανελλήνιο Σύλλογο Θεματικού Φιλοτελισμού, την Ένωση Ελλήνων Συλλεκτών Καρτών Μάξιμουμ και το Παγκόσμιο Πολιτιστικό Ίδρυμα Ελληνισμού της Διασποράς. Στην Οργανωτική Επιτροπή συμμετείχαν οι πρόεδροι των δύο οργανωτών συλλόγων Π. Λεούσης και Ν. Μαλλούχος, καθώς και οι Ι. Χαλβατζιδόπουλος και Κ. Χριστοδουλίδης, με τιμητική συμμετοχή της κ. Ευτυχίας Παπαλουκά.

Η βραδιά των εγκαινίων ήταν εντυπωσιακή σε προσέλευση, παλμό και ευχάριστη ατμόσφαιρα. Παρόντες εκπρόσωποι σωματείων του κέντρου και πλή-

Η εικόνα της αφίσας, ίδια με την πρόσοψη του καταλόγου, όπου διακρίνεται το κτήριο που φιλοξένησε την έκθεση.

θος φιλοτελιστών, η ηγεσία της Δ/σης Φιλοτελισμού ΕΛΤΑ, ο Σύμβουλος Φιλοτελισμού κ. Μωυσής Κωνσταντίνης και η Πρόεδρος του ΔΣ των ΕΛΤΑ κ. Φρόσω Σταυράκη, η πρώτη Πρόεδρος που τιμά με την παρουσία της εγκαινιά φιλοτελικής έκθεσης.

Χαιρετισμό απηύθυναν οι πρόεδροι των διοργανωτών συλλόγων, η κ. Ευτυχία Παπαλουκά και η κ. Φρόσω Σταυράκη. Ο Δήμαρχος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας κ. Αριστείδης Βασιλόπουλος αποχώρησε πριν την έναρξη της εκδήλωσης εξαιτίας ειλημμένων υποχρεώσεων.

Την έκθεση επισκέφτηκαν και δύο τάξεις σχολείων της περιοχής.

Οι 90 διαθέσιμες όψεις πλαισίων της έκθεσης καλύφτηκαν με 23 συλλογές 17 εκθετών, ως εξής:

Θεματικός Φιλοτελισμός

Αγραφιώτης Βασίλης
Αποστολόπουλος Βασίλης
Καγκελάρης Παναγιώτης
Καρανικόλας Νίκος
Λεούσης Παντελής
Μανταδέλης Αριστείδης
Πετριδής Αντώνης
Χαλβατζιδόπουλος Ιωακείμ

Χριστοδουλίδης Κώστας

Μαξιμαφιλία

Γεωργίτσος Παναγιώτης

Καμπουράκης Άγγελος

Κονταξής Ντίνος
Λεούσης Παντελής
Μαλλούχος Νίκος

Μινγκάκης Γιάννης
Σαμανίδης Κώστας
Σουλιμιώτης Σπύρος

Εργατικές Ολυμπιάδες (Ανοικτή Τάξη) (2 πλαίσια)
"Επί...ποδός"! (Ανοικτή Τάξη) (5)
Παγκόσμιο προσκοπικό κίνημα (5)
Η Ζωγραφική στα Γραμματόσημα (5)
Εθνικοί Ύμνοι και Πατριωτικά Τραγούδια (5)
Η ιστορία της Πλατείας Συντάγματος (4)
Αναμνηστικές σφραγίδες (5)
Το ποδόσφαιρο (5), Μπάλα είναι και γυρίζει (1)
100 χρόνια ΦΙΦΑ (1), "Σήκωσέ το ... τιμημένο"! (1)
Ολυμπιακά αθλήματα (2)
Μετεωρολογία (3)

Ιστορία των Ολυμπιακών Αγώνων (από την Αρχαία Ελλάδα μέχρι τη σύγχρονη εποχή) (5)
Κάρτες Μάξιμου αρχών του 20ου αιώνα με εστεμμένους της Ευρώπης (2)
Πάρε ένα κοχύλι απ' το Αιγαίο (5)
Η ιστορία της μουσικής (5)
Εν αρχή ήν η Κάρτα (5)
Η Μαξιμαφιλία διασκεδάζει (5)
Η εξέλιξη των αεροπλάνων (2)
Τα έντομα και ο ... άγνωστος κόσμος τους (5)
Ερπετά (5), Ηθοποιός σημαίνει φως (1)

Αξιοσημείωτο το γεγονός ότι ενώ η αίθουσα της έκθεσης χρησιμοποιείται για ομιλίες, παρουσιάσεις και ποικίλες άλλες δραστηριότητες, είναι η ίδια στην οποία γίνονται και οι πολιτικοί γάμοι του Δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας. Γι' αυτό και μερικοί επισκέπτες της ΜΑΞΙ-ΘΕΜΑ 2016 της Παρασκευής 21 Οκτωβρίου είχαν τη ευκαιρία να παραστούν σε δύο γάμους το μεσημέρι και ένα το απόγευμα.

Γενική ήταν η ομολογία ότι η μη συναγωνιστική έκθεση ΜΑΞΙ-ΘΕΜΑ 2016 ήταν ιδιαίτερα επιτυχημένη, με υψηλό επίπεδο εκθεμάτων και ικανοποιητική προσέλευση κοινού. Στην επιτυχία συνέβαλε ασφαλώς η υποδειγματική συνεργασία των δύο οργανωτών συλλόγων, όλων των μελών της Οργανωτικής Επιτροπής και η αμέριστη συμπαράσταση του Δήμου και των ΕΛΤΑ.

Ο πρόεδρος Π. Λεούσης απευθύνει τον χαιρετισμό των εγκαινίων στους προσκεκλημένους και επισκέπτες.

Τα μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής στα εγκαινία, με την Πρόεδρο του ΔΣ των ΕΛΤΑ κ. Φρόσω Σταυράκη.

Οι εκθέτες Ι. Χαλβατζιδόπουλος και Π. Λεούσης ξαναγούν την κ. Σταυράκη στις συλλογές τους.

Η κ. Παπαλουκά περιεργάζεται τα εκθέματα

Το Προσωρινό Ταχυδρομικό Γραφείο εν δράσει.

Ξεναγηση λιλιπούτειων υποψήφιων συλλεκτών!

Τα Ελληνικά Ταχυδρομεία στην ΜΑΞΙ-ΘΕΜΑ 2016

Άνετη και όμορφα φωτισμένη η αίθουσα.

Συνωστισμός την ημέρα των εγκαινίων.

Συζήτηση περί "εντομολογίας" μεταξύ του συλλέκτη Κ. Σαμανίδη και του καθηγητή Π. Πετράκη.

Οι κυρίες Μ. Πετραδάκη και Γ. Νταιή συζητούν ευχάριστα. Δεξιά, η κ. Ευαγ. Θεοδώρου περιηγείται τα εκθέματα.

Θεματικοί εκθέτες

Εκθέτες Μαξιμαφιλίας

"Θεματικός Φιλοτελιστής", "Μαξιμαφιλία" και "Φιλοτέλεια" είχαν τα δικά τους πλαίσια.

Οι εκθέτες, συν γυναίξι και τέκνοις, αναμένουν την έναρξη της τελετής λήξης.

Σεβάχ ο θαλασσινός

Οι Χίλιες και Μία Νύχτες είναι μια αλληλουχία ιστοριών και παραμυθιών που επινόησε η Σεχραζάτ, η νεαρή κόρη του βεζίρη, για να αποσπάσει την προσοχή του συζύγου της Σαχριάρ και να γλιτώσει από το θάνατο. Στο τέλος της 536ης νύχτας, η Σεχραζάτ ξεκινά την ιστορία του Σεβάχ του θαλασσινού, ενός θρυλικού Άραβα ήρωα που πρωταγωνιστεί σε Εφτά Ταξίδια, μία σειρά φανταστικές θαλασσινές περιπέτειες στις θάλασσες της Ανατολικής Αφρικής και της Ασίας, τον καιρό της δυναστείας των Αββασιδών. Οι περιπέτειες είναι περσικής προέλευσης. Βασίζονται σε περσικούς και ινδικούς θρύλους, σε αρχαία κείμενα όπως η ομηρική Οδύσσεια, αλλά και σε αληθινές ιστορίες των ναυτικών του Ινδικού Ωκεανού. Πρέπει να σημειωθεί πως το ίδιο το όνομα Σεβάχ προέρχεται από λάθος του πρώτου Έλληνα μεταφραστή. Το σωστό όνομα είναι Σιντιμπάτ. Το Σεβάχ προέρχεται από το δεύτερο συνθετικό του αραβικού ονόματος του ήρωα (Σιντιμπάτ ες Σαβάχ) και σημαίνει "θαλασσινός".

Τα χρόνια της βασιλείας του Χαρούναλ-Ρασίντ ζούσε στη Βαγδάτη ένας φτωχός αχθοφόρος με το όνομα Χινμπάντ. Μία πολύ ζεστή καλοκαιρινή ημέρα τον έστειλαν να μεταφέρει ένα βαρύ φορτίο από το ένα άκρο της πόλης στο άλλο. Πριν ολοκληρώσει το μισό της απόστασης ένοιωσε τόσο κουρασμένος, ώστε καθώς βρισκόταν σε ένα ήσυχο δρόμο όπου το πεζοδρόμιο ήταν πασπαλισμένο με τριανταφυλλό-νερο και φύσαγε ένα δροσερό αεράκι, άφησε το φορτίο του στο έδαφος και κάθισε να ξεκουραστεί στη σκιά ενός μεγάλου σπιτιού.

Πολύ σύντομα συμπέρανε πως δεν θα μπορούσε να διαλέξει καλύτερο μέρος για ανάπαυση. Από τα ανοιχτά παράθυρα έβγαине ένα υπέροχο άρωμα από ξύλο αλόης, ανάκατο με το άρωμα του τρανταφυλλό-νερου που αναδύοταν από το ζεστό πεζοδρόμιο. Μέσα από το παλάτι ακουγόταν μουσική από πολυπρόσωπη ορχήστρα, ανακατεμένη με μελωδικά κλαηδίσματα πουλιών, ενώ λαχταριστές μυρωδιές από εδέσματα του βασάνιζαν τα ρουθούνια. Από όλα αυτά, συμπέρανε πως στο σπίτι γινόταν γιορτή.

Εκστασιασμένος, ο Χινμπάντ αναρωτήθηκε ποιος άραγε να μένει σ' αυτό το σπίτι που δεν είχε ποτέ ξαναδεί, καθώς σπάνια περνού-

σε από αυτό το δρόμο. Για να ικανοποιήσει την περιέργειά του, πλησίασε κάποιον από τους υπηρέτες και ρώτησε για το όνομα του ιδιοκτήτη.

"Καλά," του απάντησε εκείνος. "Ζεις στη Βαγδάτη και δεν ξέρεις ότι εδώ ζει ο Σεβάχ ο Θαλασσινός; Αυτός ο μεγάλος θαλασσοπόρος που ταξίδεψε σε όλες τις θάλασσες που φωτίζονται από τον ήλιο;"

Ο Σεβάχ ο θαλασσινός ανήκει στην σειρά παραμυθιών Χίλιες και μία νύχτες

Ο Χινμπάντ αναλογίστηκε τη δική του θέση σε σύγκριση με αυτή του Σεβάχ και παραπονέθηκε στον Αλλάχ για την αδικία αυτού του κόσμου, όπου οι πλούσιοι ζουν άνετα κι ευτυχισμένα, ενώ εκείνος πρέπει να κοπιάζει όλη μέρα και να πεθάνει φτωχός. Και ενώ ήταν έτοιμος να συνεχίσει τη μεταφορά του φορτίου του, ο υπηρέτης του πρότεινε να περάσει μέσα στο σπίτι. Ο Σεβάχ είχε ζητήσει να τον δει.

Πράγματι μπήκε, και βρέθηκε σε ένα μεγάλο δωμάτιο, πλούσια διακοσμημένο. Στη μέση υπήρχε ένα μεγάλο τραπέζι κατάφορτο με του Θεού τα καλά, γύρω από το οποίο ένα τραπέζι ήταν καθισμένη μια μεγάλη συντροφιά. Στην κορυφή του τραπεζιού καθόταν ο Σεβάχ, επιβλητικός, με την πλούσια λευκή γενειάδα του και τα μακριά μαλλιά. Ο Σεβάχ τον καλοδέχτηκε, τον καλωσόρισε, του έδωσε θέση στο τραπέζι, διέταξε να τον σερβίρουν

φαγητό και εκλεκτό κρασί, και αφού του είπε ότι είχε ακούσει τα πικρά λόγια που εκστόμισε όταν ήταν απέξω, άρχισε ενώπιον όλων να του διηγείται την ιστορία του.

Αφού ξόδεψε το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας που του κληροδότησε ο πατέρας του, ο Σεβάχ στράφηκε στη θάλασσα για να ξαναφτιάξει την περιουσία του. Με το πλοίο του αράζει φαινομενικά σε ένα νησί, το οποίο ανακαλύπτει στη συνέχεια πως είναι η ράχη μιας πελώριας φάλαινας, η οποία βυθίζεται και το πλοίο αναχωρεί χωρίς τον ίδιο. Ο Σεβάχ σώζεται, καθώς γραπώνεται από ένα βαρέλι και φτάνει σε ένα νησί, όπου πιάνει φίλιες με το βασιλιά και γίνεται υπεύθυνος του λιμανιού. Κάποια μέρα φτάνει στο νησί το ίδιο το πλοίο του, όπου ο Σεβάχ διεκδικεί το μερίδιό του. Φεύγει με πλούσια δώρα κι επιστρέφει στη Βαγδάτη.

Κατά το δεύτερο ταξίδι του Σεβάχ, εγκαταλείμμενος από το πλήρωμά του, βρίσκεται μόνος σε μια απόμερη κοιλάδα με γιγάντια φίδια και αρπακτικά πτηνά, τα Ροκ. Κρυμμένος σε μια από τις φωλιές τους, συνειδητοποιεί ότι τα αρπακτικά αρπάζουν διαμάντια από την κοιλάδα. Στην κορυφή της, διάφοροι έμποροι τα μαζεύουν, πετώντας κομμάτια κρέας, απάνω στα οποία κολούν τα πολύτιμα πετράδια, τα οποία αρπάζουν τα Ροκ κι έπειτα τα τραβούν από ένα σκοινί οι ίδιοι. Ο Σεβάχ συμμετέχει στη διαδικασία και επιστρέφει στη Βαγδάτη με μια περιουσία από διαμάντια.

Στο τρίτο ταξίδι, ο Σεβάχ φεύγει από το λιμάνι της Βασόρας με το πλοίο του, αλλά για κακή τους τύχη, αυτός κι οι σύντροφοί του αιχμαλωτίζονται σε ένα νησί από έναν κύκλωπα, ο οποίος αρχίζει να καταβροχθίζει έναν-έναν τους συντρόφους του, ξεκινώντας από τους πιο εύσωμους. Ο Σεβάχ

Ο Σεβάχ έτοιμος για ένα από τα επτά ταξίδια του

καταφέρνει να τον ξεγελάσει και να τον τυφλώσει με ένα αιχμηρό ξύλο, και με τους υπόλοιπους συντρόφους του καταφέρνουν να το σκάσουν από το νησί και να φτάσουν στη Βαγδάτη, έχοντας αντιμετώπισει ένα γιγάντιο φίδι και ξεφεύγοντας από τους φίλους του Κύκλωπα που τους κυνηγούν.

Το ταξίδι αυτό παρουσιάζει μεγάλη ομοιότητα με την περιπέτεια του Οδυσσέα στο Νησί των Κυκλώπων, στην Οδύσσεια του Ομήρου.

Σο τέταρτο ταξίδι ο Σεβάχ ξαναβγαίνει στη θάλασσα και το πλοίο του βυθίζεται. Με τους εναπομείναντες συντρόφους του φτάνουν σε ένα νησί αγρίων, οι οποίοι τους δίνουν να φάνε ένα λουλούδι που τους αποστραγγίζει κάθε τους θέληση. Ο Σεβάχ αρνείται να το φάει κι όταν οι άγριοι κανίβαλοι τον κυνηγούν, καταφέρνει να ξεφύγει και να ενωθεί με μια ομάδα εμπόρων, οι οποίοι τον παίρνουν μαζί τους στο δικό τους νησί. Εκεί, κερδίζει τη φιλία του βασιλιά και ζει μια πλούσια κι ευτυχισμένη ζωή.

Ωστόσο, λίγο αργότερα μαθαίνει ένα παράξενο έθιμο: όταν πεθαίνει ο ένας από το ζευγάρι, τότε και ο άλλος θάβεται ζωντανός μαζί του με τα πιο πολύτιμα αντικείμενά τους. Παρά την επιμέλεια και τη φροντίδα του, η γυναίκα του Σεβάχ αρρωσταίνει και πεθαίνει κι έτσι τον αφήνουν θαμμένο μέσα σε ένα κοίλωμα, έναν μαζικό τάφο, με ένα σταμνί νερό και λίγο ψωμί. Λίγο αργότερα, ενταφιάζεται άλλο ένα ζευγάρι: ο Σεβάχ σκοτώνει τη γυναίκα και παίρνει τις προμήθειές της, καθώς οι δικές του είχαν τελειώσει, και ακολουθώντας ένα αγρίμι καταφέρνει να βγει στην επιφάνεια, καταμεσής του ωκεανού. Από εκεί, ένα πλοίο τον περισυλλέγει και επιστρέφει στη Βαγδάτη, όπου μοιράζει ένα μέρος από τα πλούτη του

Χάρτης με τα ταξίδια του Σεβάχ

Καΐκι του Ινδικού Ωκεανού, της εποχής των ταξιδιών του Σεβάχ

στους φτωχούς και ζει πολυτελή ζωή.

Μετά από μια περίοδο ανάπαυλας και πολυτελούς ζωής, ο Σεβάχ απηφά τους κινδύνους και κάνει άλλο ένα ταξίδι. Περνώντας από ένα έρημο νησί, το πλήρωμα βλέπει ένα γιγάντιο αυγό, το οποίο το μεταφέρει επάνω στο καράβι. Ο Σεβάχ καταλαβαίνει την ανοησία τους, καθώς το αναγνωρίζει σαν αυγό των αρπακτικών Ροκ. Όντως, οι γονείς του νεοσσού επιτίθενται στο πλοίο και το καταστρέφουν. Ο Σεβάχ γίνεται αιχμάλωτος του Γέρου της Θάλασσας, που τον αναγκάζει να τον μεταφέρει συνεχώς στις πλάτες του, σφιγγοντας τα πόδια του γύρω από το στήθος του. Καταφέρνει να τον μεθύσει, τελικά, ώστε να ελευθερωθεί, τον σκοτώνει και δραπετεύει. Ένα πλοίο τον μεταφέρει στην Πόλη των Πιθήκων, όπου οι κάτοικοι κάθε νύχτα βρίσκονται σε πλοία μακριά από τις ακτές και η πόλη τους καταστρέφεται από ανθρωποφάγους πιθήκους. Ωστόσο, ο Σεβάχ καταφέρνει να γλιτώσει και επιστρέφει στη Βαγδάτη.

Στο έκτο ταξίδι, το πλοίο του Σεβάχ βυθίζεται και εκείνος φτάνει σε ένα νησί, στο οποίο τα ποτάμια είναι γεμάτα πολύτιμα πετράδια και οι όχθες τους από γκρίζο κεχριμπάρι. Ωστόσο, οι σύντροφοί του πεθαίνουν από αστία κι εκείνος μένει μόνος του. Κάποια στιγμή, ανακαλύπτει τη βασιλική πόλη Σερεντίπ. Ο Σεβάχ εξάπτει την περιέργεια του βασιλιά με τη διήγησή του για το Χαρούν Αλ Ρασίντ και του ζητά να μεταφέρει εκ μέρους του δώρα στη Βαγδάτη, όπου ο χαλίφης δείχνει κι αυτός μεγάλο ενδιαφέρον για τη γη της Σερεντίπ.

Ο Σεβάχ φτάνει ψηλά στον ουρανό με τους "ανθρώπους-πουλιά" (7^ο ταξίδι)

μαζί κληρονόμο του προτού πεθάνει.

Οι κάτοικοι της πόλης μεταμορφώνονται μια φορά κάθε μήνα σε πτηνά και με ένα από αυτά ο Σεβάχ φτάνει μέχρι ψηλά στον ουρανό, όπου ακούει τους αγγέλους να δοξολογούν τον Αλλάχ. Ωστόσο, από τους ουρανοί εξαπολύεται φωτιά προς τους ανθρώπους-πουλιά, οι οποίοι θυμώνουν με το Σεβάχ και τον εγκαταλείπουν στην κορυφή ενός βουνού, όπου συναντά δυο νέους, υπηρέτες του Αλλάχ, που του δίνουν ένα χρυσό ραβδί. Επιστρέφοντας στην πόλη, η γυναίκα του λέει ότι οι άνθρωποι-πουλιά είναι διάβολοι, αλλά όχι εκείνη κι ο πατέρας της. Έτσι, επιστρέφουν και οι δυο στη Βαγδάτη, όπου ζουν ευτυχισμένοι.

Το έβδομο ταξίδι του Σεβάχ έχει και δεύτερη εκδοχή, εξίσου περιπετειώδη και ευφάνταστη.

Η ιστορία του Σεβάχ του Θαλασσινού έχει παρουσιαστεί πολλές φορές στον κινηματογράφο ως ταινία, ως τηλεοπτική σειρά ή ως κινούμενα σχέδια.

Ας μη λησμονήσουμε όμως και το όμορφο τραγούδι "Σεβάχ" που έγραψε και ερμήνευσε ο αξέχαστος Μάνος Λοΐζος, σε στίχους Λευτέρη Παπαδόπουλου.

Παντελής Λεούσης

Το σινεμά δεν μπορούσε να μην επωφεληθεί από τη δημοφιλία του Σεβάχ!

Περί ντολμάδων!

Είναι γνωστό ότι η πολύχρονη οθωμανική κατάκτηση μας κληροδότησε πολλές τουρκικές λέξεις, γέυσεις, ίσως και συνήθειες! Τόσο η τούρκικη μαγειρική όσο και η ζαχαροπλαστική τους, παρά την πολύχρονη ευρωπαϊκή επίδραση μετά την απελευθέρωση και την δημιουργία του ελληνικού κράτους, εξακολουθούν σε μεγάλο βαθμό να κυριαρχούν στα σπίτια μας.

Ένα από τα φαγητά της οθωμανικής κληρονομιάς που ελάχιστοι από εμάς θα περιφρονούσαν είναι και οι ντολμάδες. Με κληματόφυλλα, λαχανόφυλλα ή, σπανιότερα, με μαρουλόφυλλα, είτε τα λέμε ντολμάδες (από το τούρκικο *dolmuş* = γεμίζω), είτε τα αποκαλούμε σαρμάδες (από το τουρκικό ρήμα *sarmak* που σημαίνει "τυλίγω"), η καταγωγή παραμένει ίδια και αδιαμφισβήτητη.

Ωστόσο, υπάρχει μία διαφορά στην έννοια που συνήθισαμε να δίνουμε στον ντολμά, σε αντίθεση με τους Τούρκους γείτονες και τους άλλους λαούς που τον περιλαμβάνουν επίσης στην κουζίνα τους (Ρωσία, Μέση Ανατολή, Καυκάσια, Κεντρική και Νότια Ασία). Για μας ντολμάς είναι φύλλα από κλήμα, λάχανο ή μαρούλι, με τα οποία τυλίγουμε ρύζι ή/και κιμά (σε μερικές περιοχές και σιτάρι ή μπλιγούρι). Για τους άλλους ντολμάς είναι οποιοδήποτε λαχανικό με το οποίο τυλίγουμε ρύζι, κιμά ή σιτάρι, ή οποιοδήποτε λαχανικό παραγεμίζουμε με τα παραπάνω υλικά. Αυτά δηλαδή που εμείς ονομάζουμε "γεμιστά", όπως γεμιστές ντομάτες, κολοκύθια, μελιτζά-

νες, πιπεριές κτλ. γι' αυτούς είναι και αυτά "ντολμάδες". Αλλού μάλιστα, η γέμιση των "γεμιστών" τους (ντολμάδων) μπορεί να περιλαμβάνει ψαρικά, όπως σκουμπρί, καλαμάρια και μύδια.

Σε κάθε περίπτωση, είτε στη χώρα μας ή αλλού, η γέμιση των ντολμάδων περιλαμβάνει κρεμμύδι, μαϊντανό ή άλλα αρωματικά φυτά, καθώς και διάφορα μπαχαρικά.

Τα νησίσιμα γεμιστά είναι μαγειρεμένα με ελαιόλαδο και περιλαμβάνουν σταφίδες, κρεμμύδι, ξηρούς καρπούς ή όσπρια.

Υπάρχουν ωστόσο και οι ψεύτοντολμάδες (!), οι "γιαλαντζί" (τουρκικά *yalanci* = "ψεύτης" ή "ψεύτικος").

Πρόκειται για "ψεύτικο" ή "μπασταρδεμένο" πιάτο κατά τους Τούρκους, επειδή ακριβώς δεν περιέχει κρέας!

Οι ντολμάδες με κρέας σερβίρονται συνήθως ζεστοί, συχνά με σάλτσα. Οι νησίσιμοι γενικώς σερβίρονται κρύοι, αν και σε μερικές χώρες τρώγονται και με τους δύο τρόπους. Στο Ιράν, για παράδειγμα, νησίσιμοι και μη, συνήθίζεται να τρώγονται με γιαουρτί.

Ο γράφων, πάντως, δηλώνει "φαν" των ντολμάδων!

Σημείωση:

Για περισσότερες πληροφορίες και συνταγές για ντολμάδες ή γεμιστά, πιο αρμόδιες είναι "αι σύζυγοι" ή οι μητέρες μας.

Καλή σας όρεξη,

Π. Α.

Ταψί με "ντολμάδες" για τους Τούρκους, αυτό που εμείς θα λέγαμε "γεμιστά".

Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με τους Αζέρους. Τα "γεμιστά" τους, με οποιοδήποτε λαχανικό και αν γίνονται, αποκαλούνται "ντολμάδες".

Ανοικτή επιστολή...

...προς νέους θεματικούς

Η "Ανοικτή Επιστολή" είναι μία μόνιμη στήλη του περιοδικού μας, στην οποία παρουσιάζονται όλες οι χρήσιμες πληροφορίες για τον καταρτισμό μιας θεματικής συλλογής που φιλοδοξεί να εκτεθεί σε επίσημη εθνική έκθεση ή έκθεση FIP-FEPA, από την επιλογή του θέματος, του χαρτιού και του φιλοτελικού υλικού, μέχρι και την καλύτερη αισθητική της παρουσίαση.

Τα σύγχρονα μονόφυλλα "ρεπικέ".

Όπως έχουμε πει και παλαιότερα, ένα από τα φιλοτελικά αντικείμενα που προβληματίσε και εξακολουθεί να προβληματίζει πολλούς συλλέκτες, κυρίως νέους, είναι τα ρεπικέ μονόφυλλα (από το γαλλικό ρήμα *repiquer* = ξαναγράφω). Πρόκειται για κανονικά, επίσημα μονόφυλλα που έθεσαν σε κυκλοφορία τα ταχυδρομεία μιας χώρας, και που στην αυθεντική, πρωτογενή μορφή τους φέρουν μόνο το έντυπο γραμματόσημο. Αυτά τα μονόφυλλα, πολλοί φιλοτελικοί σύλλογοι, εταιρείες, επιχειρήσεις, οργανισμοί ή ιδιώτες τα αγοράζουν σε μικρές ή μεγαλύτερες ποσότητες από τα ταχυδρομεία και εκτυπώνουν επάνω τους, με δική τους πρωτοβουλία, διάφορα μηνύματα με την μορφή κειμένων ή/και εικόνων. Τα μηνύματα αυτά μπορούν να είναι ευχητήρια εορταστικά, προβολής μιας εκδήλωσης, προσκλητήρια, διαφημιστικά ενός προϊόντος, τουριστικής προβολής ενός τόπου, επετειακά ενός γεγονότος, μνημειακά μιας προσωπικότητας και ... ότι άλλο μπορεί να φανταστεί ο καθένας.

Ένας από τους λόγους που πολλοί προτιμούν αυτό τον τρόπο αποστολής μηνυμάτων με το ταχυδρομείο είναι το χαμηλότερο ταχυδρομικό κόστος των δελταρίων, σε συνδυασμό με την αποφυγή του μπελά της γραμματοσήμανσης ενός κοινού "λευκού" δελταρίου που δεν θα ήταν προ-γραμματοσημασμένο. Οι φιλοτελικοί σύλλογοι και οι φιλοτελιστές γενικότερα έχουν έναν πρόσθετο λόγο να προτιμούν τα μονόφυλλα για να εκτυπώνουν προκλήσεις φιλοτελικών εκδηλώσεων, αναγγελία εκθέσεων, φιλοτελικών επετείων κτλ. Η ύπαρξη του έντυπου γραμματόσημου προσδίδει στα αντικείμενα αυτά ένα πρόσθετο κύρος. Άλλο το μονόφυλλο και άλλο ένα τυπωμένο κομμάτι χαρτόνι πάνω στο οποίο έχει επικολληθεί και σφραγιστεί ένα απλό γραμματόσημο. Οι οργανωτές μάλιστα φιλοτελικών εκθέσεων

Εθνικό Σαλόνι Ερασιπεχνικής Αλιείας

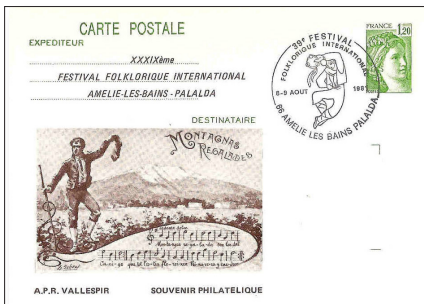
Εκατοστά γενέθλια του Αϊνστάϊν

Φιλοτελική Έκθεση Σιδηροδρομικών Υπαλλήλων των πόλεων Λιόν και Σεντ Ετιέν

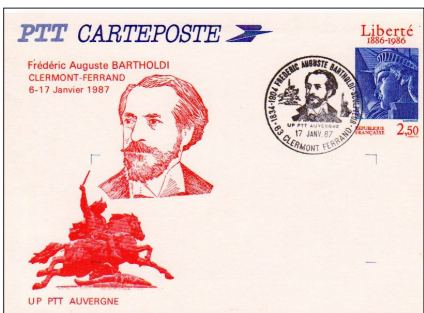
Επέτειος αδελφοποίησης δύο φιλοτελικών εταιρειών

Διεθνές φολκlorικό φεστιβάλ

"Ρεπικάζ" της Φιλοτελικής Εταιρείας Σιδηροδρόμων για τα "150 χρόνια Σιδηροδρόμων στη Γαλλία"

Frédéric Auguste Bartholdi, ο γλύπτης του "Αγάλματος της Ελευθερίας" της Νέας Υόρκης

επωφελούνται από αυτή τη δυνατότητα δημιουργίας "ρεπικά" μονόφυλλων για να ενισχύσουν τα οικονομικά τους. Εκτυπώνουν στα "λευκά" μονόφυλλα εντυπωσιακές εικόνες και κατάλληλα κείμενα, και αφού τα σφραγίσουν με την αναμνηστική σφραγίδα της έκθεσης, τα διαθέτουν στους επισκέπτες και στα μέλη τους αντί ποσού αρκετά μεγαλύτερο από την ονομαστική του αξία.

Οι δημιουργίες αυτές είναι συχνά πανέμορφες και, σαν τις Σειρήνες της *Οδύσσειας*, μας προκαλούν να τις συμπεριλάβουμε στις θεματικές συλλογές μας. Όμως εμείς, εφαρμόζοντας την ίδια πρακτική του ομηρικού προγόνου μας "δενόμαστε στο κατάρτι", αντιστεκόμαστε και τις απορρίπτουμε. Διότι η εκθεσιακή χρησιμοποίηση αυτού του υλικού αντίκειται στους θεματικούς κανόνες, όσο και στην κοινή λογική.

Και ενώ οι θεματικοί κανόνες της Διεθνούς Ομοσπονδίας (FIP) γράφουν στο Άρθρο περί Ακατάλληλου Υλικού: "Απαγορεύονται οι ιδιωτικές πρόσθετες εκτυπώσεις σε ταχυδρομικά μονόφυλλα, επίσης γνωστά ως *gériquages*", έρχεται ο κοινός νους να επιβεβαιώσει τη λογική αυτής της απαγόρευσης. Αν, για παράδειγμα, μας λείπει μία προσωπικότητα, μία επέτειος ή κάποιο γεγονός για να συνδέσουμε τη θεματική ιστορία που αφηγούμαστε στη συλλογή μας, τότε θα μπορού-

Επέτειος αδελφοποίησης φιλοτελικών εταιρειών.

1988: Φεστιβάλ σκακιού στη Δρέσδη

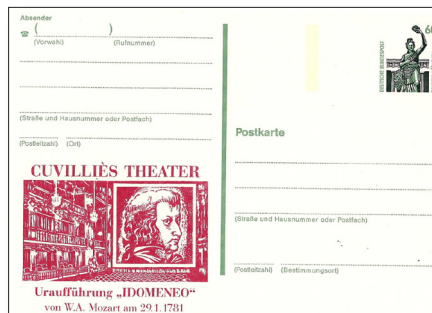
σαμε να πάρουμε ένα "λευκό" μονόφυλλο (που φέρει, δηλαδή, μόνο το έντυπο γραμματόσημο) και να εκτυπώσουμε επάνω του ό, τι μας χρειάζεται. Διαδικασία πανεύκολη, ιδιαίτερα στις μέρες μας που οι ηλεκτρονικοί εκτυπωτές είναι στη διάθεσή μας για κάθε είδους αυθαιρεσία, χωρίς να σημαίνει ότι η προσφυγή σε ένα τυπογραφείο παλαιότερα θα ήταν οικονομικά αποτρεπτική. Γι' αυτό λοιπόν, τα μονόφυλλα ρεπικέ είναι απολύτως απαγορευμένα και η παρουσία τους σε μία συλλογή συναγωνισμού σημαίνει για τους κριτές άγνοια των φιλοτελικών κανόνων ή αυθαίρετη χρήση μη επιτρεπτού υλικού. Και στις δύο περιπτώσεις θα υπάρξουν οι αντίστοιχες βαθμολογικές συνέπειες.

Τα σύγχρονα "ρεπικάζ" στα οποία αναφερόμαστε σήμερα δεν έχουν καμία δυσκολία στην αναγνώρισή τους, ακόμα και από ένα αρχάριο συλλέκτη. Ο λόγος είναι απλούστατος. Μονόφυλλα με επίσημη εικονογράφηση από τα ταχυδρομεία στις νεότερες εκδόσεις δεν υπάρχουν ή είναι εξαιρετικά σπάνια. Παρατηρήστε τα λοιπόν με προσοχή. Όλα τα εικονιζόμενα παραδείγματα, ή όποια άλλα συναντήσετε με έντυπα γραμματόσημα αυτής της περιόδου, όλα είναι προς αποφυγήν.

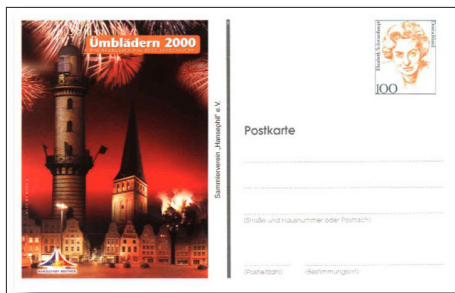
Παντελής Λεούσης

Μαγδεμβούργο: Φιλ. Έκθεση "Τέχνες & Επιστήμες"

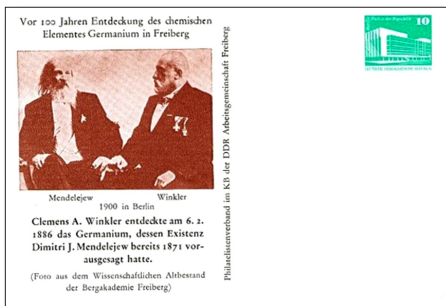
Παράσταση της όπερας "Ιδομενέας" του Μότσαρτ

"Ρεπικάζ" γερμανικής φιλοτελικής έκθεσης

Πιερ Λοτί, Γάλλος συγγραφέας και ταξιδευτής

100 χρόνια από την ανακάλυψη του χημικού στοιχείου "γερμάνιο"

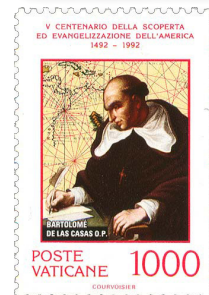
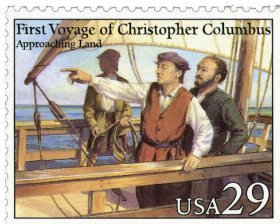
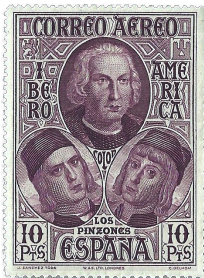

Δρέσδη, 1979. Τελικός Ευρωπαϊκού Κυπέλλου Ποδοσφαίρου

Αχ! Αυτό το πλάνο...

Του Ιταλού Cesare Giorgianni

Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

1. Όσα προηγήθηκαν
 - 1.1 Η σύλληψη της ιδέας
 - 1.2 Οι Βίκινγκ
 - 1.3 Ιταλοί και Πορτογάλοι
2. Χριστόφορος Κολόμβος
 - 2.1 Ο άνθρωπος
 - 2.2 Ο μεγάλος ναυτικός
3. Ετοιμασίες για την εφαρμογή της ιδέας
 - 3.1 Οι Καθολικοί Βασιλιάδες
 - 3.2 Το Πανεπιστήμιο της Σαλαμάνκας
 - 3.3 Η υποστήριξη της Εκκλησίας
 - 3.4 Η Σάντα Φε
4. Ετοιμασία της αποστολής
 - 4.1 Η οικονομική ενίσχυση
 - 4.2 Τα πλοία
5. Σε αναζήτηση του "Cipango" (Ιαπωνία)
 - 5.1 Αναχώρηση από το Palos
 - 5.2 Διακρίνοντας στεριά...
 - 5.3 ...στο όνομα του Θεού
 - 5.4 Αναγγέλλοντας νέα εδάφη
6. Νέες ανακαλύψεις
 - 6.1 Δεύτερο ταξίδι
 - 6.2 Τρίτο ταξίδι και Bartolome de las Casas
 - 6.3 Τέταρτο ταξίδι

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ στις Ελληνικές Φιλοτελικές Εκθέσεις

Επιμέλεια Παντελή Λεούση

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Πανελλήνια Έκθεση Γραμματοσήμου και Συλλεκτικών Ειδών "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2010"

Θεσσαλονίκη, 10 - 17 Μαρτίου 2010

Τις παραπάνω ημερομηνίες, η Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με τον Δήμο Νεάπολης, διοργάνωσαν την "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2010", η οποία φιλοξενήθηκε στην αίθουσα Τέχνης του Δήμου Νεάπολης. Αφορμή της έκθεσης ήταν οι εορτασμοί για τα 75 χρόνια από την ίδρυση της Εταιρίας.

Τα εκθέματα αναρτήθηκαν σε 231 όψεις πλαισίων, με την βοήθεια μαθητών του 1ου Γυμνασίου Νεάπολης, με την εποπτεία του Προέδρου της Ε.Φ.Ε.Θ. Λάζαρου Πετροπούλου και της Διευθύντριας του σχολείου Μαρίας Λεονάρδου-Πετροπούλου.

Οι δαπάνες της έκθεσης, η οποία δεν είχε συναγωνιστικό χαρακτήρα, καλύφθηκαν από το Δήμο Νεάπολης, ενώ τα πλαίσια και την μεταφορά τους ανέλαβε ο ΕΛΤΑ.

Η έκθεση, στην οποία συμμετείχε και η Ελληνική Φιλοτελική Εταιρεία με 14 εκθέματα, περιλάμβανε συλλογές γραμματοσήμων, καρτ ποστάλ, φωτογραφίες, περιοδικά κτλ.

Η "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2010" σημείωσε μεγάλη επιτυχία, γεγονός που αποδεικνύεται και από της παράτασή της κατά τρεις ημέρες. Ενώ ήταν προγραμματισμένη να διαρκέσει από 10 έως 14 Μαρτίου, παρατάθηκε μέχρι τις 17 Μαρτίου λόγω μεγάλης προσέλευσης του κοινού.

Έκθεση Προσκοπικών Γραμματοσήμων Μοσχάτο, 27 Σεπ. - 3 Οκτ. 2010

Με αφορμή τα 100 χρόνια από την ίδρυση του Σώματος Ελλήνων Προσκόπων, ο Πολιτιστικός Φιλοτελικός Όμιλος Μοσχάτου (ΠΟΦΟΜ) διοργάνωσε τις ως άνω ημερομηνίες έκθεση Προσκοπικών Γραμματοσήμων και Ενθυμημάτων, η οποία στεγάστηκε στο Γυμναστήριο Μοσχάτου.

Τα ενδιαφέροντα εκθέματα εκτέθηκαν σε 49

όψεις πλαισίων, περιμετρικά της αιθούσας του γυμναστηρίου.

Στην τελετή των εγκαινίων παρευρέθηκαν ο Διευθυντής Φιλοτελισμού των ΕΛΤΑ Άγγελος Στούμπης, εκπρόσωποι των φιλοτελικών σωματείων του κέντρου, πολλοί φιλοτελιστές και Πρόσκοποι.

Κατά την διάρκεια της τελετής τιμήθηκαν και έλαβαν αναμνηστικά διπλώματα και δώρα το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων, ο Δήμαρχος Μοσχάτου Ταξιάρχης Παπαντώνης για την 24ετή

θητεία του, οι εκθέτες και όλοι όσο εργάστηκαν για την επιτυχία της έκθεσης.

Χορηγοί της εκδήλωσης ήταν ο Δήμος Μοσχάτου που παραχώρησε δωρεάν το κλειστό γυμναστήριο και ανέλαβε τη δαπάνη της δεξίωσης που ακολούθησε την τελετή των εγκαινίων. Πολύτιμη και η συμβολή των ΕΛΤΑ που φρόντισαν για τη μεταφορά των πλαισίων και διέθεσαν τα αναμνηστικά που μοιράστηκαν στους προσκεκλημένους.

Φιλοτελική Έκθεση "Ναυσιπλοΐα και Φιλοτελισμός" Χανιά, 15 - 23 Μαΐου

Με την ευκαιρία του εορτασμού της Μάχης της Κρήτης και της Ευρωπαϊκής Νύκτας Μουσείων, ο Δήμος Χανίων, το Ναυτικό Μουσείο Κρήτης, το Κέντρο Αρχιτεκτονικής Μεσογείου και τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, με τη συνεργασία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και του Φιλοτελικού Συλλόγου Χανίων "Φάρος", οργάνωσαν στην άνω αίθουσα του κτηρίου Μεγάλο Αρσενάλι στις 15 Μαΐου, ομιλία του Κώστα Κορρέ με θέμα "Ναυσιπλοΐα και Φιλοτελισμός", με παράλληλη έκθεση της ομώνυμης συλλογής του ομιλητή.

Ευρωπαϊκή Νύχτα Μουσείων: Μία από τις αφορμές της εκδήλωσης των Χανίων.

Την επόμενη ημέρα, ο εκθέτης και ο Πρόεδρος του Φιλοτελικού Συλλόγου Χανίων Πολύκαρπος Αποστολάκης, ξενάγησαν τη νεολαία στην έκθεση, η οποία έκλεισε τις πύλες της στις 23 Μαΐου.

1η Φιλοτελική Έκθεση Κύμης

και Ιστορικών Ντοκουμέντων Κύμη Ευβοίας, 10 - 18 Ιουλίου 2010

Ο Μορφωτικός και Εκπολιτιστικός Σύλλογος Κύμης και τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, με την υποστήριξη της Ελληνικής Φιλοτελικής Εταιρείας και τη συνδρομή της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Εύβοιας, διοργάνωσαν στην Κύμη Ευβοίας την πρώτη φιλοτελική έκθεση της ιστορίας της.

Η έκθεση πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Λαογραφικού Μουσείου Κύμης και περιέλαβε εκθέματα ταχυδρομικής ιστορίας και ιστορικών ντοκουμέντων.

Η πρωτοτυπία της εκδήλωσης για τα δεδομένα της όμορφης Ευβοϊκής πόλης προκάλεσε το ενδιαφέρον των κατοίκων με αποτέλεσμα την αθρόα προσέλευση επισκεπτών. Ιδιαίτερα την ημέρα των εγκαινίων, εκτός από τις αρχές της πόλης και των γύρω περιοχών, παρευρέθηκαν ο Διευθυντής Φιλοτελισμού των ΕΛΤΑ, Άγγελος Στούμπης και πλήθος κόσμου.

Κατά την τελετή των εγκαινίων, χαιρετισμούς απηύθυναν ο Πρόεδρος του Μορφωτικού και Εκπολιτιστικού Συλλόγου Κύμης, Γιάννης Αδαμόπουλος, ο Άγγελος Στούμπης και ο Γιώργος Σπάρης.

Σημαντική ήταν η προσφορά των ΕΛΤΑ στην έκθεση, καθώς παραχώρησαν και φρόντισαν για την μεταφορά των εκθεσιακών πλαισίων στην Κύμη και διέθεσαν ειδική αναμνηστική σφραγίδα η οποία χρησιμοποιήθηκε την πρώτη ημέρα της έκθεσης, σε έκτακτο Ταχυδρομικό Κατάστημα στο χώρο της εκδήλωσης, παράρτημα του Ταχυδρομικού Γραφείου Κύμης.

Οι εκθέτες και τα εκθέματα που έλαβαν μέρος ήταν:

Δ. Κωνσταντινίδης, *Ταχυδρομική ιστορία Ευβοίας*

Ι. Νταής, *Ταχυδρομική Ιστορία της Χαλκίδας*

Θ. Παπαηλιού, *Αγροτικά δρομολόγια Ευβοίας*

Άννα Πατέρα, *Στα στενά του Ευρίπου,*

Λουτρά Αιδηψού κάρτες

Λίμνη Ευβοίας σε κάρτες

Γ. Σπάρης, *Ταχυδρομικά γραφεία Εύβοιας*

Ε. Στάμου, *Φιλοτελικά της Κύμης.*

Για την έκθεση της Κύμης κυκλοφόρησε μία όμορφη αφίσα που περιλάμβανε χαρακτηριστικό του Κυμαίου στην καταγωγή, σπουδαίου χαρακτήρα Δημητρίου Γαλάνη.

Εθνική Έκθεση “Patraphilex 2010”

Πάτρα, 6-14 Νοεμβρίου 2010

Με σύμμαχο τον καλό καιρό, με σκηνικό την γεμάτη ζωντάνια πόλη της Πάτρας και με εκθεσιακό χώρο την πανέμορφη, πρόσφατα τότε, ανακαινισμένη “Αγορά Αργύρη”, η “Patraphilex 2010” σημείωσε σημαντική επιτυχία.

Την Οργανωτική Επιτροπή αποτέλεσαν οι Κώστας Χατζής (Πρόεδρος), Σωτήρης Στασινόπουλος, Φίλιππος Ανδρεόπουλος, Νίκος Παπανικολάου και Γιώργος Ξυράφας, ενώ χορηγοί ήταν η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αχαΐας, ο Δήμος Πατρέων, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία και τοπικές επιχειρήσεις.

Την Ελλανόδοκο Επιτροπή αποτέλεσαν οι Νεοκλής Ζαφειρακόπουλος (Πρόεδρος), Κώστας Χατζάπης (Γραμματέας), Παντελής Λεούσης, Αλέξης Παπαδόπουλος και Μιχάλης Τσιπίδης (Μέλη), ενώ Παρατηρητής ΕΦΟ είχε οριστεί Ιωακείμ Χαλβατζιδόπουλος.

Ο καλαίσθητος δίγλωσσος κατάλογος που κυκλοφόρησε περιλάμβανε, μεταξύ άλλων, ενδιαφέροντα άρθρα των Κώστα Χατζή (Η Αγορά Αργύρη), του Μιχάλη Τσιρώνη (Μία διευκρίνιση για τα Δοκίμια της Ελληνικής Ολυμπιακής Έκδοσης 1906 των Perkins-Bacon) και των Φίλιππου Ανδρόπουλου-Κώστα Χατζή (Αυστροαμερικάνα).

Τα εκθέματα αναρτήθηκαν σε 250 πλαίσια, μερικά από τα οποία ανήκαν σε προσκεκλημένους εκθέτες του εξωτερικού, κυρίως από την Ολλανδία.

Η προσέλευση μαθητών και κοινού κρίνεται ως απόλυτα ικανοποιητική, ενώ στα εγκαίνια παρευρέθηκαν ο Δήμαρχος Πατρέων Ανδρέας Φούρας, ο Πρόεδρος ΕΛΤΑ Πάνος Βουρνάς, πολλοί διοικητικοί τοπικοί παράγοντες, ο πρόεδρος και μέλη του ΔΣ της ΕΦΟ, και πλήθος κό-

σμου.

Το Σάββατο 13 Νοεμβρίου, στην ειδική αίθουσα συνεδρίων της "Αγοράς Αργύρης", ο Α. Βιρβίλης παρουσίασε το βιβλίο του Bill Ure *Πλαστά ελληνικών γραμματοσήμων του 19ου αιώνα*, και ο Μ. Καϊτατζίδης το έργο του *Αιγαίο Αιγαίου Π. Μ. Κουρτζής & Σία 1883-1911*, με συμπαραουσιαστή τον Πατρινό εκδότη Α. Τσιλήρα.

Το ίδιο βράδυ του Σαββάτου δόθηκε το δείπνο των βραβείσεων στην αίθουσα "Σεμέλη", στην πλατεία Γεωργίου Α'. Η βραδιά άνοιξε με τον Ύμνο στο γραμματόσημο, του Π. Λεούση, που ο ίδιος ο συνθέτης απήγγειλε και έπαιξε στο πιάνο. Ακολούθησε η απονομή των βραβείσεων, η ευωχία που πρόσφεραν τα πλοΐσια εδέσματα και οι αναπόφευκτες σπονδές στο ... Διόνυσο, υπό τους ήχους νεανικού μουσικού συγκροτήματος.

Την Κυριακή, 14 Νοεμβρίου, τελευταία ημέρα της έκθεσης, ο Γάλλος εκθέτης Louis Fancini ανέλυσε στο κοινό τα χαρακτηριστικά του εκθεματός του *Δοκίμια των Μεγάλων Κεφαλών του Ερμή* και ακολούθησε θεματική ομιλία του Π. Λεούση με θέμα *Τι είναι θεματικός Φιλοτελισμός*, με ταυτόχρονη ψηφιακή οπτική υποστήριξη και ζωντανή μετάφραση στα αγγλικά από τον Κ. Χατζή.

Οι βραβείσεις των (ελάχιστα, δυστυχώς) θεματικών εκθεμάτων καθώς και αυτών της Ανοικτής Τάξης και του Ενόσ Πλαισίου που σχετίζονται με το θεματικό φιλοτελισμό είναι οι εξής:

Ανοικτή Τάξη:

Β. Αποστολόπουλος, *Επί ποδός*, 81 β, Επίρυσσο

Θεματικός Φιλοτελισμός:

Κ. Χατζής, *Από τη φύση στο σώμα σας*, 74, Μεγάλο Αργυρό

Μ. Τουτουδάκης: *Η υγεία, περίθαλψη και κοινωνική πρόνοια στην Ελλάδα*, 57, Χάλκινο
Νεότητα:

Π. Τουτουδάκη, *Πεταλούδες του κόσμου*, 58, Χάλκινο

Π. Μαντά: *Το άλογο*, 57, Χάλκινο

Γ. Τουτουδάκης: *Τα φίδια και ο κόσμος τους*, 57, Χάλκινο

Τους πλήρεις πίνακες των βραβείσεων θα βρείτε στην ιστοσελίδα <http://www.hps.gr/gr/news_10_patraphilex.pdf>.

"Έκθεση Φιλοτελικών Ντοκουμέντων" Ζάππειο Μέγαρο, 1 - 9 Οκτωβρίου 2011

Ήταν μία διοργάνωση των Ελληνικών Ταχυδρομείων που πραγματοποιήθηκε με αφορμή τα 150 χρόνια από την έκδοση του πρώτου ελληνικού γραμματοσήμου και φιλοξενήθηκε σε αίθουσα του Ζαππείου Μεγάρου τις παραπάνω ημερομηνίες.

Ήταν μια εξαιρετική ευκαιρία για τους φιλότεχνους, ιδιαίτερα για τους φίλους του γραμματοσήμου, να απολαύσουν τη διαδρομή της εκδοτικής δραστηριότητας του ταχυδρομείου από τη μεγάλη κεφαλή του 1861 μέχρι την επετειακή έκδοση του 2011.

Όλα τα αντικείμενα που εκτέθηκαν προέρχονταν από το αρχείο του Ταχυδρομικού και Φιλοτελικού Μουσείου, με τα περισσότερα από αυτά να παρουσιάζονται στο κοινό για πρώτη φορά. Περιλάμβαναν σχέδια και μακέτες των καλλιτεχνών, σπάνιες φωτογραφίες, δοκίμια που εγκρίθηκαν ή απορρίφθηκαν, γραμματόσημα που εκδόθηκαν ή εκδόθηκαν και δεν κυκλοφόρησαν, πλάκες εκτύπωσης και πολλά άλλα.

Ήταν μία έκθεση που προκάλεσε μεγάλη εντύπωση σε γνώστες του φιλοτελισμού αλλά και σε απλούς επισκέπτες. Τέτοιου επιπέδου συλλεκτικής, καλλιτεχνικής αλλά και εμπορικής αξίας φιλοτελικά αντικείμενα δεν παρουσιάζονται συχνά. Ολόκληρα φύλλα Μεγάλης Κεφαλής Ερμή ή Ολυμπιακών Αγώνων του 1996, σχέδια και δοκίμια σπουδαίων καλλιτεχνών, όπως των Α. Τάσσου, Δ. Μπισκίνη, Γ. Κεφαλληνού κλπ. αποτελούν μεγάλες σπανιότητες.

Την γενική ευθύνη της οργάνωσης της αίθουσας και της παρουσίασης των εκθεμάτων στα εκθεσιακά πλαίσια των ΕΛΤΑ είχαν η μουσειολόγος-αρχαιολόγος Ζαφείρα Χάιδου και η ζωγράφος-χαράκτρια Μυρσίνη Βαρδοπούλου.

Αγαπητά μέλη, φίλοι, αναγνώστες!

Η παρούσα μόνιμη στήλη που επί 18 περπίπου χρόνια σας συντρόφευσε και έδωσε όλες τις δυνατές πληροφορίες των φιλοτελικών εκθεσιακών δραστηριοτήτων της χώρας, έφθασε η στιγμή να τελειώσει. Η σημερινή παρουσίαση αναφέρεται σε εκθέσεις του 2011, μόλις 5 χρόνια πριν τις μέρες μας. Όλες οι εκθεσιακές εκδηλώσεις των τελευταίων ετών υπάρχουν στα πρόσφατα τεύχη του Θεματικού Φιλοτελιστή. Γι' αυτό και θεωρήσαμε πως έφτασε η στιγμή η "Ιστορική Αναδρομή στις Ελληνικές Φιλοτελικές Εκθέσεις" να γράψει

ΤΕΛΟΣ!

Η μάχη της Οκινάουα

Η μάχη της Οκινάουα πραγματοποιήθηκε στο αρχιπέλαγος της Οκινάουα της Ιαπωνίας με κωδικό όνομα Επιχείρηση "Iceberg" (παγόβουνο). Ήταν η μεγαλύτερη αμφίβια επίθεση της εκστρατείας του Ειρηνικού το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η μάχη διάρκεσε 82 ημέρες, μεταξύ 1ης Απριλίου και 22ας Ιουνίου του 1945.

Μετά από μια σειρά επιχειρήσεων από νησί σε νησί, οι Σύμμαχοι πλησίασαν την Ιαπωνία. Το σχέδιό των Αμερικανών προέβλεπε την κατάληψη της Οκινάουα και την χρησιμοποίησή της ως βάση για τις αεροπορικές επιχειρήσεις για την προγραμματισμένη εισβολή στην Ιαπωνία.

Καθώς αυτό το μεγάλο νησί απέχει μόνο 550 χιλιόμετρα από το κύριο νησί της Ιαπωνίας, η ανωτάτη αμερικανική διοίκηση είχε επιλέξει Οκινάουα ως το τελευταίο βήμα πριν από την τελική απόβαση στην ενδοχώρα. Έχοντας την Οκινάουα ως ορμητήριο, τα βομβαρδιστικά μέσου βεληνεκούς θα μπορούσαν να χτυπήσουν την Ιαπωνία και, στη συνέχεια, το νησί να χρησιμεύσει ως σημείο εκκίνησης για την εισβολή.

Τέλος, η κατάληψη της Οκινάουα θα βοηθούσε στην αποκοπή των τελευταίων γραμμών εφοδιασμού του εχθρού με τη νοτιοανατολική Κίνα.

Για την υλοποίηση του σχεδίου διατέθηκαν σημαντικές δυνάμεις. Οι Αμερικανοί γνώριζαν πολύ καλά το πείσμα και την αποφασιστικότητα των Ιαπώνων. Γι' αυτό και χρησιμοποίησαν τέσσερις μεραρχίες της 10ης Στρατιάς και δύο μεραρχίες Πεζοναυτών, με ταυτόχρονη υποστήριξη ναυτικών, αμφίβιων, και τακτικών δυνάμεων.

Για τους Ιάπωνες, το νησί της Οκινάουα ήταν η στρατηγική επέκταση της 1βου Ζίμα, και ήταν πεπεισμένοι ότι οι Σύμμαχοι θα περνού-

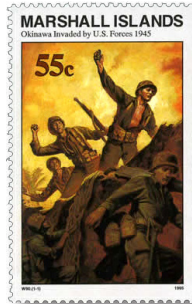
σαν αναγκαστικά από την Οκινάουα πριν την αποβίβαση στη Ιαπωνία. Γι' αυτό και οι αμυντικές προετοιμασίες τους ήταν εξαιρετικά λεπτομερείς.

Η μάχη ήταν μια από τις πιο άγριες και αιματηρές του Ειρηνικού. Οι Αμερικανοί της έδωσαν το όνομα "Τυφώνας από ασάλι" και οι Ιάπωνες "Βροχή από ασάλι". Οι Ιάπωνες αμύνθηκαν λυσσαλέα, με τους καμικάζι να συμμετέχουν ενεργά και να θυσιάζονται, και με τους Αμερικανούς να επιτίθενται εξίσου αποφασιστικά, υποστηριζόμενοι από μεγάλο αριθμό τεθωρακισμένα οχημάτων και πλοίων.

Με βάση κυβερνητικές πηγές της χώρας, 77.166 Ιάπωνες στρατιώτες σκοτώθηκαν ή αυτοκτόνησαν, ενώ οι Σύμμαχοι είχαν 14.000 θανάτους και περισσότερα από 65.000 τραυματίες. Την ίδια στιγμή, οι απώλειες μεταξύ των αμάχων υπολογίζονται μεταξύ 42.000 και 150.000 ψυχές.

Η μάχη της Οκινάουα ήταν η τελευταία σημαντική μάχη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η ρίψη της ατομικής βόμβας σε Χιροσίμα και Ναγκασάκι και η Σοβιετική εισβολή στη Μαντζουρία ανάγκασαν τελικά την Ιαπωνία σε συνθηκόληψη. Είχαν περάσει λιγότερο από δύο μήνες μετά την Οκινάουα...

Μετά τη μάχη της Οκινάουα, τα νησιά Ρίου Κίου —όπως ονομάστηκε ο νομός της Οκινάουα— έμειναν κάτω από στρατιωτική διοίκηση των ΗΠΑ από το 1945 ως το 1972, με δικό τους ταχυδρομικό σύστημα, ξεχωριστό από την ηπειρωτική χώρα. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την έκδοση πολλών γραμματοσήμων άριστης καλλιτεχνικής ποιότητας, που εικονογραφούν την ιστορία και τον πολιτισμό των Ρίου Κίου.

"Οκινάουα, η τελευταία μεγάλη μάχη, Απρίλιος-Ιούνιος 1945"

Το νησί της Οκινάουα.

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

α) ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

ΕΛΛΑΔΑΣ

• Στις 6 Οκτωβρίου 2016 κυκλοφόρησε η 3η σειρά γραμματοσήμων του Αγίου Όρους με τίτλο **"Λιθανάγλυφα Γ"** αποτελούμενη από 5 κλάσεις συνολικής ονομαστικής αξίας € 4.14, σε 30.000 πλήρεις σειρές. Εκδόθηκαν επίσης 6.000 διπλοί ΦΠΗΚ προς € 6.50, 1.000 λευκώματα σειράς προς € 32.00 και 12.500 Κάρτες Μάξιμουμ προς € 8.00 το σετ.

• Στις 20 Οκτωβρίου 2016 κυκλοφόρησε η αναμνηστική σειρά γραμματοσήμων με τίτλο **"1716-2016, 300 Χρόνια από την Πολιορκία της Κέρκυρας"**, αποτελούμενη από 1 γραμματόσημο ονομαστικής αξίας € 2.00, σε 2.000.000 τεμάχια. Εκδόθηκαν επίσης 5.000 ΦΠΗΚ προς € 3.10, 4.000 ειδικό αναμνηστικό φάκελο με μετάλλιο προς € 8 και 1.000 απλά λευκώματα σειράς προς € 8.80.

• Στις 10 Νοεμβρίου 2016 κυκλοφόρησε η 4η σειρά γραμματοσήμων του Αγίου Όρους με τίτλο **"Λιθανάγλυφα Δ"** αποτελούμενη από 5 κλάσεις συνολικής ονομαστικής αξίας € 3.65, σε 30.000 πλήρεις σειρές. Εκδόθηκαν επίσης 6.000 διπλοί ΦΠΗΚ προς € 6.00 το σετ, 1.800 λευκώματα σειράς προς € 32.00 και 12.500 Κάρτες Μάξιμουμ προς € 8.00 το σετ.

• Στις 10 Νοεμβρίου 2016 κυκλοφόρησε η αναμνηστική σειρά γραμματοσήμων σε Φεγιέ με τίτλο **"120 Χρόνια Αυθεντικός Μαραθώνιος"**, αποτελούμενη από 2 γραμματόσημα ονομαστικής αξίας € 0.90 και € 2.10 (σύνολο € 3.00), σε 55.000 τεμάχια. Εκδόθηκαν επίσης 6.000 ΦΠΗΚ προς € 4.30, 1.000 απλά λευκώματα σειράς προς € 10.50 και 5.000 φύλλα προσωπικού γραμματοσήμου σε σχήμα Α4, που το κάθε φύλλο περιέχει 5 γραμματόσημα της κλάσης των € 0.90 και πωλείται μόνο σε φύλλα, προς € 8.00 έκαστο.

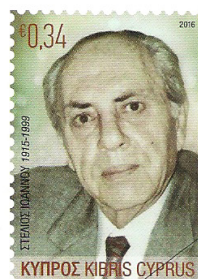
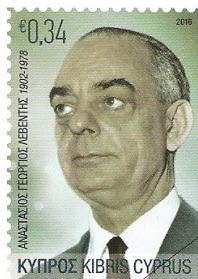
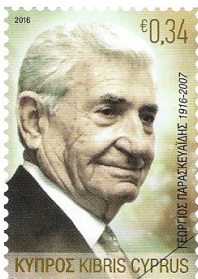

• Στις 24 Νοεμβρίου 2016 κυκλοφόρησε η αναμνηστική σειρά γραμματοσήμων με τίτλο **"ΕΡΤ: 50 Χρόνια Ελληνική Τηλεόραση"**, αποτελούμενη από 1 γραμματόσημο ονομαστικής αξίας € 1.50, σε **1.500.000 τεμάχια**. Εκδόθηκαν επίσης 5.000 ΦΓΗΚ προς € 2.50 και 1.000 απλά λευκώματα σειράς προς € 7.70.

• Στις 15 Δεκεμβρίου κυκλοφόρησε η Αναμνηστική Σειρά Γραμματοσήμων **"Ανθισμένα Βότανα της Ελληνικής Γης"** σε 100.000 πλήρεις σειρές, αποτελούμενη από έξι κλάσεις συνολικής αξίας € 5.44. Κυκλοφόρησαν επίσης 5.000 διπλοί ΦΓΗΚ προς € 8.00 ανά σετ, 1.000 τυποποιημένες σειρές γραμματοσήμων προς € 9, 1.000 απλά λευκώματα σειρά προς € 17,50 έκαστο και 1.000 σετ Κάρτες Μάξιμουμ Prepaid προς € 9,60 το σετ.

ΚΥΠΡΟΥ

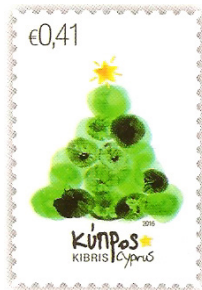
• Στις 17 Οκτωβρίου 2016 κυκλοφόρησε νέα αναμνηστική σειρά γραμματοσήμων με τίτλο **"Μεγάλοι Κύπριοι Ευεργέτες"**, αποτελούμενη από 3 γραμματόσημο συνολικής ονομαστικής αξίας € 1.02, σε 55.000 πλήρεις σειρές. Κυκλοφόρησαν επίσης 3 ξεχωριστοί ΦΓΗΚ (ένας για κάθε γραμματόσημο) σε 3 X 6.000 τεμάχια, προς € 0.74 έκαστος.

• Στις 17 Νοεμβρίου 2016 κυκλοφόρησε νέα αναμνηστική σειρά γραμματοσήμων με τίτλο "Η Κυπριακή Προεδρία του Συμβουλίου της Ευρώπης", αποτελούμενη από 1 γραμματόσημο ονομαστικής αξίας € 1.00, σε 55.000 πλήρεις σειρές. Κυκλοφόρησε επίσης ένας ΦΠΗΚ σε 7.000 τεμάχια προς € 1.40 έκαστος.

• Στις 17 Νοεμβρίου 2016 κυκλοφόρησε επίσης η σειρά γραμματοσήμων "Χριστούγεννα 2006", αποτελούμενη από 3 γραμματόσημα ονομαστικής αξίας € 1.39, σε 90.000 πλήρεις σειρές. Η ως άνω σειρά αποτελείται από ένα θρησκευτικού τύπου

γραμματόσημα και από δύο, με θέμα την χριστουγεννιάτικη παράδοση. Οι δύο αυτοί τύποι κυκλοφόρησαν σε δύο ξεχωριστούς ΦΠΗΚ, σε 6.000 τεμάχια έκαστος, προς € 1.17 και 1.14, αντίστοιχα.

β) ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ

ΕΛΛΑΔΑΣ

• Με την ευκαιρία της Πανελλήνια Φιλοτελικής Έκθεσης "ΜΑΞΙ-ΘΕΜΑ 2016" που συν διοργανώθηκε από τον Πανελλήνιο Σύλλογο Θεματικού Φιλοτελισμού και Νεότητας, την Ένωση Ελλήνων Συλλεκτών Καρτών Μάξιμουμ και το Παγκόσμιο Πολιτιστικό Ίδρυμα Αποδήμου Ελληνισμού, χρησιμοποιήθηκε στις 19 Οκτωβρίου 2016 η εικονιζόμενη ειδική αναμνηστική σφραγίδα.

• Με την ευκαιρία της επετείου των 120 χρόνων του Οδοντωτού Σιδηροδρόμου Διακοπτού-Κλαβρύτων και του 3ου αιώνα Σιδηροδρομικής Ιστορίας, χρησιμοποιήθηκε στις 5 Νοεμβρίου 2016 η εικονιζόμενη ειδική αναμνηστική σφραγίδα.

• Με την ευκαιρία της επετείου των 25 χρόνων προσφοράς και δημιουργίας του Συλλόγου "Οι Φίλοι της Μουσικής Θεσσαλονίκης", χρησιμοποιήθηκε στις 12 Νοεμβρίου 2016 η εικονιζόμενη ειδική αναμνηστική σφραγίδα.

- Με την ευκαιρία της επετείου των 65 χρόνων της Ελληνικής Εταιρείας Προστασίας της Φύσης, χρησιμοποιήθηκε στις 30 Νοεμβρίου 2016 η εικονιζόμενη ειδική αναμνηστική σφραγίδα.

ΚΥΠΡΟΥ

- C11/2016 Χρησιμοποιήθηκε από 27 έως 29 Οκτωβρίου 2016 με την ευκαιρία της Διεθνούς Φιλοτελικής Έκθεσης "SINDELINGEN 2016" που πραγματοποιήθηκε στην ομώνυμη πόλη της Γερμανίας τις ως άνω ημερομηνίες (γνωστή, επαναλαμβανόμενη κατ' έτος σφραγίδα)

ΣΦΡΑΓΙΣΤΙΚΟΙ ΔΑΚΤΥΛΙΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ:

ΚΥΠΡΟΥ

- S10/2016. Χρησιμοποιήθηκε από 3 έως 7 Οκτωβρίου 2016 με την ευκαιρία των εκδηλώσεων για την Παγκόσμια Ημέρα των Ταχυδρομείων (9/10/2016). (Γνωστή, επαναλαμβανόμενη κατ' έτος σφραγίδα).

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Την Πέμπτη, 19 Ιανουαρίου 2017 και ώρα 19.00', ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΜΑΤΙΚΟΥ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ & ΝΕΟΤΗΤΑΣ και οι "ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΤΕΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ" συνεορτάζουν την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας στην αίθουσα τελετών της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών, Ακαδημίας & Γενναδίου 8, 7ος όροφος.

Στα πλαίσια της γιορτής θα λάβει χώρα φιλοτελική θεματική ομιλία του Παντελή Λεούση με τίτλο "Η Ιστορία του Κλασικού Μπαλέτου". Η ομιλία θα συνοδεύεται με ηχητικά και οπτικά ψηφιακά παραδείγματα.

Είστε όλοι καλεσμένοι

Νέα Θεματική Επιτροπή της FIP

Στις πρόσφατες εκλογές που έγιναν στην Ταϊβάν, στα πλαίσια της Διεθνούς Έκθεσης PHILATAIPEI 2016, Επίτροπος της FIP για το Θεματικό Φιλοτελισμό εξελέγη ο Σλοβένος Peter Suhadolc και Γραμματέας ο Ινδονήσιος Putranto Tono Dwi. Η ιστοσελίδα της Επιτροπής Θεματικού Φιλοτελισμού της FIP είναι www.fipthematicphilately.org.

Δραστηριότητες της Φ. Ε. Πιερίας

Η δραστήρια Φιλοτελική Ένωση Πιερίας κυκλοφόρησε πρόσφατα μία όμορφη διαφημιστική αφίσα για την προβολή της Ένωσης.

Ταυτόχρονα οργάνωσε στις 11 Δεκεμβρίου 2016 "Μεγάλη προσφορά γραμματοσήμων & ανταλλαγή συλλεκτικών ειδών", η οποία περιλάμβανε ενδιαφέροντες λαχνούς και διεξήχθη με επιτυχία.

Φιλοτελικές προσωπικότητες σε γραμματόσημα

Μετά από απόφαση του ΔΣ της ΕΦΟ και σχετική πρόταση του εκπροσώπου της στο Γνωμοδοτικό Συμβούλιο των ΕΛΤΑ, η σειρά με τίτλο Ελληνικές Προσωπικότητες του Φιλοτελισμού εντάχθηκε στο πρόγραμμα εκδόσεων του 2017. Αυτό διότι το άμεσο ενδεχόμενο να μη έχει τον επιθυμητό και αναμενόμενο αντίκτυπο λόγω της κόπωσης του αγοραστικού φιλοτελικού κοινού, καθώς ήταν τελευταία από τις 18 πολυάριθμες προγραμματισμένες σειρές για το 2016.

Γιορτή και βραβεύσεις της ΦΕΑ

Την Κυριακή, 27 Οκτωβρίου 2016, πραγματοποιήθηκε στο εντευκτήριο της Φιλοτελικής Εταιρείας Αθηνών εορταστική εκδήλωση για τα 79 χρόνια από την ίδρυσή της, στα πλαίσια της οποίας έγινε η απονομή του Βραβείου "Νικ. Αζαρίτη" στους Νίκο Καρδασιλάρη για το 2015 και Αντώνη Βιρβίλη για

το 2016. Βραβεύτηκε επίσης ο Πρόεδρος της Εταιρείας Κώστας Σφήκας για το 2016 με το νεοσύστατο διετές Βραβείο "Γεωρ. Παπαστεφάνου".

Η όμορφη εκδήλωση τελείωσε με μικρό γεύμα, συγχαρητήρια και ευχές.

Γιορτάζουμε πάλι τη Βασιλόπιτα

Για πολλοστή φορά, ο σύλλογός μας θα γιορτάσει την είσοδο του 2017 σε συνεργασία με τον σύλλογο "Οι Φιλοτελιστές των Αθηνών". Θα φιλοξενηθούμε και πάλι, για τρίτη χρονιά, στην άνετη αίθουσα τελετών της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών, καθώς ο φυσικός μας χώρος, το Ταχυδρομικό και Φιλοτελικό Μουσείο, παραμένει κλειστός εξαιτίας της χρονοβόρας διαδικασίας μεταβίβασης και καταγραφής του υλικού του.

Σε φιλική και εορταστική ατμόσφαιρα όπως πάντα, θα κόψουμε τη βασιλόπιτα και θα συνδυάσουμε την ανταλλαγή ευχών με φιλοτελική ομιλία και ένα ποτήρι κρασί.

Το "ταγκό" επιστρέφει!

Η γνωστή στα περισσότερα μέλη μας θεματική ομιλία "Το ταγκό και η Ιστορία του μέσα απ' τα γραμματόσημα" του Παντελή Λεούση, θα παρουσιαστεί και πάλι. Αυτή τη φορά θα φιλοξενηθεί στη Νέα Φιλαδέλφεια, στο Παγκόσμιο Πολιτιστικό Ίδρυμα Ελληνισμού της Διασποράς, στον ίδιο χώρο που φιλοξενήθηκε πρόσφατα η έκθεση ΜΑΞΙ-ΘΕ-ΜΑ 2016.

Η ομιλία ορίστηκε για το Σαββάτο, 11 Φεβρουαρίου 2017, στις 6 μ.μ. Τα άριστα τεχνικά μέσα που διαθέτει το Ίδρυμα εγγυώνται ένα άψογο ηχητικό και οπτικό αποτέλεσμα. Όσοι από τους φίλους μας δεν την έχουν παρακολουθήσει, αλλά και όσοι θα ήθελαν να ξαναζήσουν αυτό τον ευχάριστο συνδυασμό ιστορίας, μουσικής, χορού και εικόνων, ας προσέλθουν!